หนังสือมาระโก

ผู้เขียนหนังสือมาระโกคือยอห์น มาระโกซึ่งไม่ได้เป็นศิษย์เอกหนึ่งในสิบสองคนของพระเยซู แต่เขาเป็นเพื่อนร่วมงานกับศิษย์เอกของพระเยซูบางคน หนังสือมาระโกเขียนให้กับพวกโรมันที่ไม่ใช่คนยิวอ่าน

หนังสือมาระโกนี้ มาระโกมีวิธีเขียนที่กระชับและเน้นการกระทำ เมื่อเทียบกับมัทธิวหรือลูกาแล้วจะเห็นว่ามาระโกไม่บันทึกคำสอนของพระเยซูมากเท่าไร เขาเน้นถึงสิ่งที่พระเยซูทำที่แสดงให้เห็นว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าและให้เห็นว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะมาถึงแล้ว มาระโกตั้งใจอยากให้ประชาชนเข้าใจว่าพระเยซูได้ทำหน้าที่ที่พระเจ้าให้มา คือการช่วยเหลือมนุษย์ให้รอดนั้นสำเร็จลงตอนพระองค์ตายบนไม้กางเขน และการตายของพระองค์ได้ทำให้ประชาชนเข้าใจอย่างแท้จริงว่าพระองค์เป็นใคร และการติดตามพระองค์นั้นเป็นอย่างไร

มาระโก

คำเทศนาของยอห์นคนทำพิธีจุ่มน้ำ

(มธ.3:1-12;ลก.3:1-9,15-17;ยอ.1:19-28)

1 นี่คือจุดเริ่มต้นของข่าวดี†เกี่ยวกับพระเยซูกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่* ผู้เป็นบุตรของพระเจ้า† 2เรื่องนี้
เป็นไปตามที่อิสยาห์ผู้พูดแทนพระเจ้า† ได้เขียนไว้ว่า

“เราจะส่งผู้ส่งข่าวของเรานำหน้าท่านไปก่อน
เขาจะไปเตรียมทางให้กับท่าน” *(มาลาคี 3:1)*
3“มีเสียงร้องตะโกนของคนหนึ่งในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้งว่า
ให้เตรียมทางสำหรับองค์เจ้าชีวิต
และทำทางเดินนั้นให้ตรงสำหรับพระองค์” *(อิสยาห์ 40:3)*

4แล้วยอห์นคนทำพิธีจุ่มน้ำ มาปรากฏตัวในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้ง และได้สั่งสอนว่า “ให้
กลับตัวกลับใจเสียใหม่และรับพิธีจุ่มน้ำ† แล้วพระเจ้าจะยกโทษความผิดบาปของพวกคุณ” 5คน
ทั่วแคว้นยูเดียและคนจากเมืองเยรูซาเล็มได้มาหายอห์นและได้สารภาพบาปของพวกเขา ยอห์น
จึงทำพิธีจุ่มน้ำให้กับพวกเขาในแม่น้ำจอร์แดน 6ยอห์นใส่เสื้อผ้าที่ทำจากขนอูฐ ใช้หนังสัตว์คาด
เอว กินจักจั่นและน้ำผึ้งป่าเป็นอาหาร 7ยอห์นประกาศว่า “จะมีคนหนึ่งมาทีหลังผม เขาจะยิ่ง
ใหญ่กว่าผมมาก แม้แต่เชือกรองเท้าของเขา ผมยังไม่มีค่าเพียงพอที่จะก้มลงไปแก้ให้ 8ผมทำ
พิธีจุ่มให้พวกคุณด้วยน้ำ แต่เขาคนนั้นจะจุ่มพวกคุณด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”†

พระเยซูเข้าพิธีจุ่มน้ำ

(มธ.3:13-17;ลก.3:21-22)

9ในเวลานั้น พระเยซูได้เดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลีไปให้ยอห์นทำพิธีจุ่มน้ำ
ให้ในแม่น้ำจอร์แดน 10ทันทีที่พระองค์โผล่พ้นน้ำขึ้นมา ก็เห็นท้องฟ้าแหวกออก และเห็นพระ
วิญญาณที่เหมือนนกพิราบลงมาสถิตอยู่กับพระองค์ 11มีเสียงจากสวรรค์ว่า “ลูกเป็นลูกที่รักของพ่อ
พ่อพอใจในตัวลูกมาก”

พระเยซูถูกมารทดลอง

(มธ.4:1-11;ลก.4:1-13)

12เมื่อเสียงนั้นเงียบลง พระวิญญาณได้ส่งพระเยซูเข้าไปอยู่ในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้ง 13ถึง
สี่สิบวัน พระองค์อยู่ที่นั่นกับสัตว์ป่า ซาตาน†ได้มาลองใจพระองค์ หลังจากนั้นพวกทูตสวรรค์
ได้มาดูแลพระองค์

พระเยซูเริ่มงานของพระองค์

(มธ.4:12-22;ลก.4:14-15;5:1-11)

14หลังจากที่ยอห์นถูกจับขังคุก พระเยซูได้ไปที่แคว้นกาลิลีและเริ่มประกาศข่าวดีของพระเจ้า
15พระองค์ประกาศว่า “ถึงเวลาแล้ว แผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะมาถึงแล้ว* กลับตัวกลับใจเสียใหม่
และเชื่อในข่าวดีนี้ซะ”

1:1 “กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่” หรือในภาษาเดิมใช้คำว่า “พระคริสต์”
1:15 แผ่นดินของพระเจ้าใกล้มาถึงแล้ว หรือ อีกความหมายหนึ่งคือ แผ่นดินของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว

พระเยซูเลือกลูกศิษย์

16ขณะที่พระเยซูเดินอยู่ริมฝั่งทะเลสาบกาลิลี พระองค์เห็นเปโตร*กับอันดรูว์น้องชายของ
เขากำลังเหวี่ยงแหจับปลากันอยู่ เพราะพวกเขาเป็นชาวประมง 17พระองค์พูดกับพวกเขาว่า “ตาม
เรามาเถอะ แล้วเราจะสอนให้จับคนแทนจับปลา 18พวกเขาจึงทิ้งแหและตามพระเยซูไปทันที
19พระองค์เดินต่อไปอีกนิดหนึ่ง ก็เห็นยากอบลูกชายของเศเบดีกับยอห์นน้องชายของเขา
กำลังซ่อมแซมแหอยู่ 20พระองค์เรียกพวกเขาทันที ทั้งสองได้ปล่อยให้พ่อของเขาอยู่ในเรือกับ
พวกลูกจ้าง แล้วตามพระองค์ไป

พระเยซูไล่ผีชั่ว

(ลก.4:31-37)

21พระเยซูกับพวกศิษย์เข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุม เมื่อถึงวันหยุดทางศาสนา† พระเยซู
ได้เข้าไปในที่ประชุมชาวยิว†และเริ่มสั่งสอน 22ผู้คนทึ่งในคำสอนของพระองค์มาก เพราะ
พระองค์สอนเด็ดขาดอย่างผู้มีอำนาจ ซึ่งไม่เหมือนกับพวกครูสอนกฎปฏิบัติคนอื่นๆ 23แล้วจู่ๆ
ก็มีชายคนหนึ่งในที่ประชุมที่มีผีชั่วสิงอยู่ร้องตะโกนขึ้นมาว่า 24“เยซูชาวนาซาเร็ธ จะทำอะไรพวกเรา
จะมาทำลายพวกเราเหรอ เรารู้นะว่าท่านเป็นใคร ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าไงล่ะ”
25พระเยซูตวาดมันว่า “หุบปาก แล้วออกมา” 26เจ้าผีร้ายจึงทำให้ชายที่มันสิงอยู่ ชักดิ้น
ชักงอและกรีดร้องเสียงดัง จากนั้นก็ออกจากร่างเขาไป
27ทุกคนพากันแปลกใจถามกันอื้ออึงไปหมดว่า “เกิดอะไรขึ้น นี่ต้องเป็นคำสอนใหม่ที่เต็ม
ไปด้วยฤทธิ์เดชแน่ๆ ขนาดพวกผีชั่วยังเชื่อฟังเขาเลย” 28แล้วชื่อเสียงของพระองค์ก็ดังกระฉ่อน
ไปทั่วแคว้นกาลิลี

พระเยซูรักษาคนมากมาย

(มธ.8:14-17;ลก.4:38-41)

29ทันทีที่พระเยซูและพวกศิษย์ออกจากที่ประชุม†มาแล้ว พวกเขาก็ตรงดิ่งไปที่บ้านของ
เปโตรกับอันดรูว์ ยากอบกับยอห์นก็ไปด้วย 30แม่ยายของเปโตรนอนเป็นไข้อยู่ พวกเขารีบเล่า
อาการของเธอให้พระองค์ฟัง 31พระองค์เดินไปจับมือเธอพยุงขึ้นมา เธอหายไข้ทันที แล้วก็
มารับใช้พระเยซูกับพวกศิษย์
32เย็นนั้นเมื่อตะวันตกดินแล้ว ผู้คนต่างพาคนเจ็บไข้ได้ป่วย และคนที่ถูกผีสิงมาหาพระองค์
33คนทั้งเมืองได้มาออกันอยู่ที่หน้าประตู 34พระองค์ได้รักษาโรคต่างๆ ให้กับคนมากมาย และขับ
ไล่พวกผีชั่วออกไปหลายตนด้วย แต่พระองค์ไม่ยอมให้พวกผีชั่วเหล่านี้พูด เพราะพวกมันรู้ว่า
พระองค์เป็นใคร

พระเยซูเตรียมบอกเรื่องข่าวดี

(ลก.4:42-44)

35วันรุ่งขึ้น พระเยซูได้ตื่นออกจากบ้านไปแต่เช้ามืด เพื่อไปอธิษฐานในที่เงียบสงบ 36พอ
สายหน่อย เปโตร*และเพื่อนๆ ก็ออกตามหาพระองค์กัน 37เมื่อเจอแล้วพวกเขา ก็พูดว่า “ทุก
คนกำลังตามหาอาจารย์กันอยู่”

1:16 เปโตร หรือ ซีโมน

38แต่พระองค์กลับตอบว่า “ให้พวกเราไปเมืองอื่นแถวๆ นี้กันเถอะ เราจะได้สั่งสอนที่นั่นด้วย
ที่เรามาก็เพื่อสั่งสอนนี่แหละ” 39พระองค์จึงได้เดินทางไปทั่วแคว้นกาลิลี สั่งสอนตามที่
ประชุมชาวยิว†และขับผีชั่วหลายตนออกไป

พระเยซูรักษาคนเป็นโรคผิวหนังร้ายแรง

(มธ.8:1-4;ลก.5:12-16)

40มีชายคนหนึ่งเป็นโรคผิวหนังร้ายแรง เขามาคุกเข่าอ้อนวอนต่อพระเยซูว่า “ถ้าอาจารย์
อยากช่วย ผมต้องหายแน่ๆ”

41พระองค์รู้สึกสงสารจึงยื่นมือออกไปแตะตัวเขาและพูดว่า “เราอยากช่วย หายเถอะ”
42เขาก็หาย ร่างกายสะอาดเกลี้ยงเกลาทันที

43ก่อนที่พระเยซูจะให้เขาไป พระองค์ก็ได้สั่งกำชับเขาว่า 44“อย่าไปเล่าเรื่องนี้ให้ใครฟังล่ะ
แต่ให้ไปหานักบวช เพื่อให้เขาสำรวจดูว่าคุณหายแล้ว และเอาเครื่องบูชาไปตามที่โมเสส*สั่งด้วย
เพื่อคนอื่นจะได้รู้ว่าคุณหายแล้ว” 45แต่เมื่อชายคนนี้ออกไป เขาก็ไปเล่าให้ใครต่อใครฟังจนรู้กัน
ไปทั่ว ทำให้พระเยซูเข้าไปในเมืองอย่างเปิดเผยไม่ได้อีกต่อไป พระองค์จึงต้องอยู่นอกเมือง แต่ก็ยัง
มีคนมากมายจากทุกหนทุกแห่งหลั่งไหลมาหาพระองค์

พระเยซูรักษาคนอัมพาต

(มธ.9:1-8;ลก.5:17-26)

2 ไม่กี่วันต่อมา พระเยซูก็เข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุมอีก พอชาวบ้านรู้ข่าวว่าพระองค์กลับมา
อยู่บ้านแล้ว 2ก็พากันมาเต็มบ้านจนล้นออกมาแออัดยัดเยียดกันอยู่หน้าประตู และพระ
เยซูก็สั่งสอนพระคำของพระเจ้าให้กับพวกเขา 3มีชายสี่คนหามคนเป็นอัมพาตมาบนเปล 4แต่
เข้าไปไม่ถึงพระเยซูเพราะคนแน่นมาก พวกเขาจึงรื้อหลังคาออก ตรงกับที่พระองค์นั่งอยู่ แล้ว
หย่อนเปลที่คนเป็นอัมพาตนั้นนอนอยู่ลงไป 5เมื่อพระองค์เห็นความเชื่อของพวกเขา ก็พูดกับ
คนเป็นอัมพาตว่า “ลูกรัก บาปของลูกได้รับการยกโทษแล้ว”

6มีครูสอนกฎปฏิบัตินั่งอยู่ที่นั่นหลายคน พวกเขาคิดในใจว่า 7“เอ๊ะ มันพูดอย่างนี้ได้ไง แบบ
นี้ดูหมิ่นพระเจ้าชัดๆ เพราะมีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ยกโทษบาปได้” 8พระเยซูรู้ทันทีว่าพวกเขา
กำลังคิดอะไรอยู่จึงพูดว่า “ทำไมพวกคุณถึงคิดอย่างนี้ 9จะให้เราพูดกับคนเป็นอัมพาตคนนี้ว่า ‘บาป
ของคุณได้รับการยกโทษแล้ว’ หรือ ‘ลุกขึ้นพับเปลแล้วเดินเถิด’ อันไหนจะง่ายกว่ากัน10แต่เพื่อ
ให้พวกคุณรู้ว่าบุตรมนุษย์† มีอำนาจในโลกที่จะยกโทษบาปได้” พระองค์จึงพูดกับคนเป็นอัมพาต
ว่า 11“เราสั่งให้คุณลุกขึ้น พับเปลแล้วกลับบ้านได้แล้ว” 12เขาก็ลุกขึ้นทันที จากนั้นจึงพับเปล
แล้วเดินออกไปต่อหน้าต่อตาทุกคนที่มองอยู่ด้วยความงุนงง พวกเขาจึงร้องสรรเสริญพระเจ้า
และพูดกันว่า “ไม่เคยเห็นอะไรแบบนี้มาก่อนเลย”

พระเยซูเลือกเลวี

(มธ.9:9-13;ลก.5:27-32)

13พระเยซูได้ไปที่ทะเลสาบอีก มีคนมาหาพระองค์เยอะมาก และพระองค์ก็ได้สั่งสอนพวกเขา

1:44 อ้างมาจากหนังสือ เลวีนิติ 14:1-32

14ขณะที่พระองค์เดินมาตามทางนั้นก็เห็นเลวี ลูกของอัลเฟอัสนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี พระองค์พูดกับเขาว่า “ตามเรามา” เลวีก็ลุกขึ้นตามพระองค์ไปทันที

15เย็นวันนั้นเมื่อพระองค์กินอาหารอยู่ที่บ้านเลวี ก็มีพวกคนเก็บภาษี*และคนบาป จำนวนมากมากินอาหารกับพระองค์และพวกศิษย์ มีคนพวกนี้ที่มาติดตามพระองค์เยอะมาก 16เมื่อครูสอนกฎปฏิบัติบางคนที่เป็นพวกฟาริสีเห็นเข้า ก็ถามพวกศิษย์ของพระเยซูว่า “ทำไมเขาถึงกินอาหารกับพวกคนเก็บภาษีและพวกคนบาป”

17เมื่อพระองค์ได้ยินก็ตอบว่า “คนสบายดีไม่ต้องการหมอหรอก แต่คนป่วยต้องการหมอ เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนดี แต่มาเพื่อเรียกคนบาป”

พระเยซูแตกต่างจากผู้นำศาสนาคนอื่น

(มธ.9:14-17;ลก.5:33-39)

18เวลานั้นศิษย์ของยอห์นและของพวกฟาริสี†กำลังอดอาหารกันอยู่ มีบางคนมาถามพระเยซูว่า “ทำไมศิษย์ของท่านถึงไม่อดอาหารเหมือนกับศิษย์ของยอห์นและของพวกฟาริสีบ้างล่ะ”

19พระองค์ตอบว่า “เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่ เพื่อนของเขาจะอดอาหารได้อย่างไร เขาจะไม่อดอาหารตอนที่เจ้าบ่าวยังอยู่หรอก 20แต่เมื่อถึงวันนั้น ที่เจ้าบ่าวถูกพาตัวไปแล้ว พวกเขาถึงจะอดอาหาร

21ไม่มีใครเอาผ้าที่ยังไม่หดมาปะเข้ากับผ้าเก่าหรอก เพราะเมื่อชิ้นผ้าใหม่หด ก็จะดึงผ้าเก่าให้ขาดมากกว่าเดิม 22ไม่มีใครเอาเหล้าองุ่นใหม่เทใส่ถุงหนังเก่ากัน เพราะเหล้าองุ่นใหม่จะทำให้ถุงหนังเก่าแตก เสียทั้งเหล้าองุ่นและถุงหนังเก่า เขาถึงได้เอาเหล้าองุ่นใหม่ใส่ในถุงหนังใหม่กัน”

ชาวยิวบางคนวิจารณ์พระเยซู

(มธ.12:1-8;ลก.6:1-5)

23มีครั้งหนึ่งในวันหยุดทางศาสนา†พระเยซูเดินผ่านทุ่งข้าวสาลี ระหว่างนั้น พวกศิษย์ของพระองค์ก็เด็ดยอดรวงข้าวมาบี้กินกัน 24เมื่อพวกฟาริสีเห็น จึงถามพระเยซูว่า “ดูนั่นสิ พวกศิษย์ของคุณกำลังฝ่าฝืนกฎเพราะพวกเขากำลังทำงานในวันหยุดทางศาสนา”

25พระองค์ก็ตอบว่า “พวกคุณไม่เคยอ่านหรือว่ากษัตริย์ดาวิด†ทำอะไร ตอนที่เขาและลูกน้องอดอยากหิวโหย 26เขาได้เข้าไปในวิหารของพระเจ้าซึ่งอาบียาธาร์เป็นนักบวชสูงสุด†อยู่ในตอนนั้น และกินขนมปังศักดิ์สิทธิ์ซึ่งตามกฎแล้วมีแต่พวกนักบวชเท่านั้นที่กินได้ 27แล้วเขายังเอาขนมปังนั้นมาแบ่งให้ลูกน้องกินอีกด้วย” พระเยซู ตอบพวกเขาว่า “พระเจ้าตั้งวันหยุดไว้สำหรับช่วยมนุษย์ ไม่ใช่ให้มนุษย์ต้องมาลำบาก เพราะวันหยุดนั้น 28ยิ่งกว่านั้น บุตรมนุษย์ก็เป็นใหญ่กว่าวันหยุดทางศาสนาด้วย”

2:15 คนเก็บภาษี คือ พวกคนยิวที่ได้รับจ้างอาณาจักรโรมัน เก็บภาษีคนยิวด้วยกันไปให้กับคนโรมัน พวกนี้ชอบขูดรีดและขี้โกง คนยิวเกลียดพวกนี้มาก

พระเยซูรักษาคนมือลีบ

(มธ.12:9-14;ลก.6:6-11)

3 พระเยซูเข้าไปในที่ประชุมของชาวยิวอีกมีชายมือลีบคนหนึ่งอยู่ที่นั่น [2]มีบางคนคอยจ้องจับผิด
พระองค์อยู่ เขากำลังดูว่าพระองค์จะรักษาชายมือลีบคนนั้น ในวันหยุดทางศาสนาหรือไม่
[3]พระองค์สั่งคนมือลีบว่า "มาข้างหน้านี้หน่อย"

[4]แล้วพระองค์ก็ถามพวกเขาว่า "ตามกฎของวันหยุด เราควรจะทำดีหรือทำชั่ว ควรช่วย
ชีวิตหรือ ทำลายชีวิตดี" แต่พวกเขาเงียบ

[5]พระเยซูทั้งโกรธและเสียใจมากที่พวกเขามีจิตใจดื้อด้าน พระองค์มองไปรอบๆ แล้วพูด
กับคนมือลีบว่า "ยืดมือออกมา" ชายคนนั้นยืดมือออก แล้วมือของเขาก็หายเป็นปกติ [6]เมื่อพวก
ฟาริสีเห็นอย่างนั้นก็รีบออกไปข้างนอกเพื่อวางแผนกับพรรคพวกของกษัตริย์เฮโรดหาทางฆ่า
พระเยซู

คนติดตามพระเยซูเยอะมาก

[7]พระเยซูได้ไปที่ทะเลสาบกาลิลีกับพวกศิษย์ และมีคนมากมายติดตามพระเยซูมา ทั้งจาก
แคว้นกาลิลี แคว้นยูเดีย [8]เมืองเยรูซาเล็ม เมืองเอโดม แคว้นต่างๆ ที่อยู่ฝั่งตรงข้ามแม่น้ำจอร์แดน
และจากบริเวณรอบๆ เมืองไทระและเมืองไซดอน เพราะได้ยินถึงเรื่องต่างๆ ที่พระองค์ทำ
[9]เนื่องจากคนเยอะมาก พระองค์จึงสั่งพวกศิษย์ให้เตรียมเรือให้พระองค์ลำหนึ่งเพื่อกันฝูงชนไม่
ให้มาเบียดเสียดพระองค์ [10]เพราะพระองค์ได้รักษาคนเป็นจำนวนมาก จึงทำให้คนที่เป็นโรคต่างๆ
ยิ่งเบียดเสียดกันเข้ามาเพื่อจับต้องพระองค์ [11]เมื่อไรก็ตามที่พวกผีชั่วเห็นพระองค์ก็จะก้มลงกราบ
และตะโกนว่า "ท่านเป็นลูกของพระเจ้า" [12]แต่พระองค์ได้สั่งห้ามพวกผีชั่วอย่างเด็ดขาด ไม่ให้
มันบอกว่าพระองค์เป็นใคร

พระเยซูเลือกศิษย์สิบสองคน

(มธ10:1-4;ลก.6:12-16)

[13]พระเยซูได้ขึ้นไปบนภูเขาแห่งหนึ่ง และเรียกคนที่พระองค์ต้องการให้มาติดตามพระองค์
แล้วพวกเขาก็มา [14]ทั้งหมดมีสิบสองคน พระองค์ได้แต่งตั้งทั้งสิบสองคนนี้ให้เป็นศิษย์เอกเพื่อ
จะได้มาอยู่กับพระองค์ และพระองค์ต้องการที่จะส่งพวกเขาออกไปสั่งสอนด้วย [15]รวมทั้งทำให้
พวกเขามีอำนาจที่จะขับไล่ผีชั่ว [16]ศิษย์ทั้งสิบสองคนนี้มีชื่อว่าซีโมน คนที่พระองค์ตั้งชื่อให้ใหม่
ว่าเปโตร [17]ยากอบ ลูกของเศเบดีกับยอห์นน้องของยากอบ ทั้งสองคนนี้พระองค์ได้ให้ชื่อใหม่ว่า
โบอาเนอเย "ลูกฟ้าร้อง" [18]อันดรูว์ ฟีลิป บารโธโลมิว มัทธิว โธมัส ยากอบ ลูกของอัลเฟอัส
ธัดเดอัส ซีโมน ผู้มีใจจดจ่อกับพระเจ้า [19]และยูดาสอิสคาริโอท ซึ่งคือคนที่ตอนหลังได้หักหลัง
พระเยซู

พระเยซูและเบเอลเซบูล

(มธ.12:22-32;ลก.11:14-23;12:10)

[20]จากนั้นพระองค์จึงกลับบ้าน และฝูงชนได้มายืนออกันอยู่ที่นั่นอีก จนทำให้พระเยซูและ
ศิษย์เอกทั้งสิบสองคนไม่มีเวลาแม้แต่จะกินข้าว [21]เมื่อครอบครัวของพระเยซูได้ยินข่าวนี้ ก็พา
กันมาเพื่อจับตัวพระองค์กลับบ้าน เพราะคิดว่าพระองค์เป็นบ้าไปแล้ว

22มีพวกครูสอนกฎปฏิบัติที่มาจากเมืองเยรูซาเล็มพูดกันว่า “เขาถูกเบเอลเซบูล หัวหน้าผีเข้าสิง ก็เลยมีฤทธิ์ขับไล่ผีอื่นๆไป”

23พระเยซูจึงเรียกพวกเขามาใกล้ๆ แล้วเล่าเรื่องเปรียบเทียบให้ฟังว่า “ซาตานจะขับไล่ตัวมันเองได้เหรอ 24ถ้าแผ่นดินไหนแตกแยกกันเอง แผ่นดินนั้นก็จะตั้งอยู่ต่อไปไม่ได้ 25หรือถ้าครอบครัวไหนแตกแยกกันเอง ครอบครัวนั้นก็จะตั้งอยู่ไม่ได้ 26ก็เหมือนกัน ถ้าซาตานต่อสู้กับตัวมันเอง มันก็ตั้งอยู่ไม่ได้ แต่ถึงจุดจบแล้ว 27จริงๆ แล้ว ไม่มีใครบุกเข้าไปปล้นบ้านของคนที่แข็งแรงได้ นอกจากจะจับเจ้าของบ้านที่แข็งแรงนั้นมัดไว้ก่อนจึงจะปล้นข้าวของในบ้านได้ 28เราจะบอกให้รู้ว่า พระเจ้าจะยกโทษให้กับความบาปทุกชนิดและคำดูหมิ่นทุกอย่าง 29แต่พระเจ้าจะไม่มีวันยกโทษให้กับคนที่ดูหมิ่นพระวิญญาณบริสุทธิ์เลย คนที่ทำอย่างนั้นจะมีความผิดบาปนั้นติดตัวตลอดไป”

30ที่พระองค์พูดอย่างนี้ก็เพราะมีบางคนกล่าวหาว่าพระองค์มีผีชั่วสิงอยู่

ครอบครัวที่แท้จริงของพระเยซู

(มธ.12:46-50;ลก.8:19-21)

31เวลานั้นแม่และน้องๆ ของพระองค์ก็มาถึงและยืนคอยอยู่ข้างนอก เขาส่งคนเข้าไปตามพระเยซูออกมา 32ตอนนั้นมีคนนั่งล้อมรอบพระองค์อยู่เต็มไปหมด มีคนมาบอกพระองค์ว่า “แม่กับพวกน้องๆ ของอาจารย์คอยอยู่ข้างนอกครับ”

33พระองค์ก็ตอบว่า “ใครเป็นแม่และน้องของเรา” 34แล้วพระองค์ก็มองไปยังคนที่นั่งล้อมรอบพระองค์อยู่และพูดว่า “นี่ไง แม่และน้องๆ ของเรา 35คนที่ทำตามสิ่งที่พระเจ้าต้องการก็เป็นน้องชายน้องสาวและแม่ของเรา”

เรื่องชาวนาหว่านพืช

(มธ.13:1-9;ลก.8:4-8)

4 พระองค์สั่งสอนอยู่ริมทะเลสาบอีก มีคนมาห้อมล้อมพระองค์เยอะมาก พระองค์จึงขึ้นไปนั่งบนเรือแล้วลอยอยู่ข้างๆ ฝั่ง ส่วนประชาชนยืนฟังอยู่ริมฝั่ง 2พระเยซูได้ใช้เรื่องเปรียบเทียบสอนพวกเขาหลายอย่าง พระองค์เล่าให้ฟังว่า 3“ฟังให้ดีๆ มีชาวนาคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช 4ขณะที่หว่านอยู่นั้น บางเมล็ดก็ตกบนทางเดิน นกก็มาจิกกินหมด 5บางเมล็ดก็ตกบนพื้นที่มีดินตื้นๆ ส่วนข้างล่างเป็นหิน เมล็ดนั้นก็งอกงามขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะดินไม่ลึก 6แต่เมื่อแสงแดดแผดเผาพืชนั้นก็เหี่ยว แห้งตายเพราะรากไม่ลึกพอ 7บางเมล็ดตกในพงหนาม หนามก็โตขึ้นคลุมพืชนั้นไว้จึงไม่ออกดอกออกผล 8และบางเมล็ดตกลงในดินดีก็เจริญงอกงามขึ้นมาเกิดดอกออกผลสามสิบเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง และร้อยเท่าบ้าง”

9แล้วพระองค์ก็พูดว่า “ใครมีหูก็ฟังไว้ให้ดี”

ทำไมพระเยซูถึงใช้เรื่องเปรียบเทียบ

(มธ.13:10-17;ลก.8:9-10)

10ต่อมาเมื่อพระเยซูอยู่คนเดียว ศิษย์ทั้งสิบสองคนพร้อมกับคนที่ติดตามก็มาถามถึงความหมายของเรื่องเปรียบเทียบพวกนั้น

[11]พระองค์บอกว่า “เรื่องความลับของแผ่นดินของพระเจ้านี้มีแต่พวกคุณเท่านั้นที่เราจะบอกให้รู้ ส่วนพวกคนนอกนั้นเราจะใช้แต่เรื่องเปรียบเทียบสอน [12]เพื่อว่า

‘พวกเขาจะดูแล้วดูอีก แต่ก็จะไม่เห็น
ฟังแล้วฟังอีก แต่ก็จะไม่เข้าใจ เพราะถ้าเขาเห็นและเข้าใจ
เขาจะกลับมาหาพระเจ้าและได้รับการยกโทษ’ ” *(อิสยาห์ 6:9-10)*

พระเยซูอธิบายถึงเรื่องชาวนาหว่านพืช

(มธ.13:18-23;ลก.8:11-15)

[13]แล้วพระองค์ถามพวกเขาว่า “คุณยังไม่เข้าใจเรื่องเปรียบเทียบเรื่องนี้อีกหรือ แล้วคุณจะไปเข้าใจเรื่องเปรียบเทียบอื่นๆ ได้ยังไง [14]ชาวนาคนนี้ได้หว่านถ้อยคำของพระเจ้า [15]เมล็ดที่ตกลงบนทางเดินก็เหมือนกับคนที่ฟังถ้อยคำของพระเจ้า แต่ซาตานมาแย่งเอาถ้อยคำที่ได้หว่านไว้ในพวกเขานั้นไปทันที [16]ส่วนเมล็ดที่ตกลงบนดินตื้นๆ ที่มีหินอยู่ข้างล่าง ก็เหมือนกับคนที่ฟังพระคำ แล้วรีบรับไว้ด้วยความยินดี [17]แต่รากไม่ลึกจึงไม่ทนทาน เมื่อเจอกับความทุกข์เดือดร้อนหรือถูกกลั่นแกล้งเพราะเชื่อในถ้อยคำนั้นเขาก็เลิกเชื่อทันที [18]เมล็ดที่ตกลงในพงหนามก็เหมือนกับคนที่ฟังถ้อยคำแล้ว [19]แต่ยังเป็นห่วงกังวลเกี่ยวกับชีวิตในโลกนี้ หลงระเริงอยู่กับทรัพย์สินเงินทองและความโลภที่ไม่สิ้นสุด สิ่งเหล่านี้ได้มาคลุมถ้อยคำไว้เลยไม่เกิดผล [20]เมล็ดที่ตกในดินดี ก็เหมือนกับคนที่ฟังถ้อยคำแล้วรับไว้ และออกดอกออกผล สามสิบเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง และหนึ่งร้อยเท่าบ้าง”

ต้องใช้ในสิ่งที่เรามี

(ลก.8:16-18)

[21]แล้วพระองค์พูดกับพวกเขาว่า “มีใครบ้างที่จุดตะเกียงแล้วเอาไปไว้ใต้ถังหรือใต้เตียง เขาจุดตะเกียงเอาไว้วางบนขาตั้งไม่ใช่หรือ [22]อะไรที่แอบซ่อนอยู่จะถูกเปิดเผย และความลับทุกอย่างจะถูกเปิดโปงหมด [23]ใครมีหูก็ฟังไว้ดีๆ”

[24]พระองค์พูดกับพวกเขาอีกว่า “คิดให้ดีๆ ในสิ่งที่คุณได้ฟัง ยิ่งทำอย่างนี้มากเท่าไร ก็จะยิ่งเข้าใจมากขึ้นเท่านั้น และจะได้มากกว่านั้นเสียด้วยซ้ำ[25]คนที่เข้าใจอยู่แล้วก็จะเข้าใจมากยิ่งขึ้น ส่วนคนที่ไม่เข้าใจแล้วยังไม่สนใจฟังอีก แม้สิ่งที่เขาเข้าใจก็จะหายไปด้วย

เรื่องเปรียบเทียบการงอกของเมล็ดพืช

[26]พระองค์พูดต่อว่า “แผ่นดินของพระเจ้าเปรียบเหมือนกับชายคนหนึ่งที่หว่านเมล็ดพืชลงในดิน [27]ไม่ว่าชายคนนั้นจะหลับหรือตื่นพืชนั้นก็แตกหน่อและเจริญงอกงามขึ้นเรื่อยๆทุกวันทุกคืน โดยที่ชายคนนี้ไม่รู้ว่ามันงอกขึ้นมาได้ยังไง [28]เพราะดินเป็นตัวที่ทำให้เมล็ดพืชนั้นงอกขึ้นเป็นลำต้น เริ่มจากต้นอ่อนก่อนแล้วต่อมาก็เป็นรวง และมีเมล็ดเต็มรวง [29]เมื่อเมล็ดสุกเหลืองอร่ามชาวนาก็รีบเอาเคียวมาเกี่ยวพืชทันที เพราะถึงฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว”

เมล็ดมัสตาร์ด

(มธ.13:31-32,34-35;ลก.13:18-19)

30แล้วพระองค์ก็ถามว่า “จะเปรียบเทียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนกับอะไรดี เปรียบเทียบกับเรื่องอะไรให้ฟังดี 31เปรียบกับเมล็ดมัสตาร์ดก็แล้วกัน เมล็ดชนิดนี้ตอนที่ปลูกลงในดินนั้นมันเล็กมาก 32แต่พอโตขึ้นมาก็กลายเป็นต้นที่ใหญ่ที่สุด ในพวกพืชสวนครัวทั้งหมด และได้แผ่กิ่งก้านสาขาจนนกมาทำรังใต้ร่มไม้ได้” 33พระองค์ได้ใช้เรื่องแบบนี้อีกหลายเรื่องสั่งสอนฝูงชนเกี่ยวกับถ้อยคำของพระเจ้าเท่าที่พวกเขาจะรับไหว 34พระองค์เล่าทุกเรื่องโดยใช้เรื่องเปรียบเทียบหมด และเมื่ออยู่กันตามลำพังกับศิษย์พระองค์ก็จะอธิบายให้พวกเขาเข้าใจทุกอย่าง

พระเยซูห้ามพายุ

(มธ.8:23-27;ลก.8:22-25)

35ในเย็นวันนั้นพระองค์บอกกับพวกศิษย์ว่า “ข้ามไปฝั่งโน้นกันเถอะ” 36พวกเขาก็ทิ้งฝูงชนมาขึ้นเรือที่พระเยซูนั่งอยู่ก่อนแล้ว มีเรือลำอื่นๆ ตามไปด้วย 37มีพายุใหญ่เกิดขึ้น ทำให้คลื่นซัดน้ำเข้ามาจนเกือบเต็มลำเรือ 38แต่พระเยซูยังนอนหนุนหมอนหลับอยู่ท้ายเรือ พวกศิษย์จึงมาปลุก พระองค์และบอกว่า “อาจารย์ ไม่ห่วงกันบ้างเลยหรือพวกเรากำลังจะจมน้ำตายกันอยู่แล้ว “

39พระองค์จึงลุกขึ้นห้ามลมและคลื่นว่า “เงียบสงบซะ” และทันใดนั้นเอง ลมก็หยุดพัดและคลื่นก็สงบลง

40แล้วพระองค์พูดกับพวกเขาว่า “กลัวอะไรกัน ยังไม่ไว้วางใจเราอีกหรือ 41แต่พวกเขากลับกลัวมากและพูดกันว่า “เขาเป็นใครกันน่ะ ขนาดลมและคลื่นยังฟังเขาเลย”

พระเยซูรักษาชายที่ถูกผีชั่วสิง

(มธ.8:28-34;ลก.8:26-39)

5 พวกเขามาถึงอีกฝั่งหนึ่งของทะเลสาบ ซึ่งเป็นที่อยู่ของชาวเมืองเกราซา 2เมื่อพระเยซูลงจากเรือก็มีชายคนหนึ่งที่ถูกผีชั่วสิงอยู่วิ่งจากอุโมงค์ฝังศพตรงเข้ามาหาพระองค์ทันที 3ชายคนนี้อาศัยอยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ ไม่มีใครจับเขาไว้ได้ แม้แต่โซ่ก็ล่ามไม่อยู่ 4เพราะเขาถูกล่ามโซ่ที่มือและเท้าอยู่บ่อยๆ แต่เขาก็กระชากมันขาดทุกครั้ง จนไม่มีใครควบคุมเขาได้อีกแล้ว 5เขาจะเดินไปเดินมาตามอุโมงค์ฝังศพและตามภูเขาต่างๆ ทั้งวันทั้งคืน ร้องตะโกนอย่างบ้าคลั่งและเอาหินกรีดตามเนื้อตัว

6เมื่อเขาเห็นพระเยซูแต่ไกลก็วิ่งเข้ามาก้มกราบพระองค์ 7แล้วร้องลั่นว่า “เยซู บุตรของพระเจ้าสูงสุด มายุ่งกับผมทำไม ช่วยสัญญาต่อพระเจ้าหน่อยว่าจะไม่ทรมานผม” 8เพราะพระเยซูบอกมันว่า “ไอ้ผีชั่ว ออกจากร่างนั้นซะ”

9พระเยซูถามมันว่า “ชื่ออะไร” มันตอบว่า “ชื่อกอง* เพราะเรามีกันหลายตนอยู่ในร่างนี้” 10มันได้อ้อนวอนพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่ให้พระองค์ไล่มันไปจากบริเวณนั้น

11มีหมูฝูงใหญ่ถูกปล่อยให้หากินอยู่ตามไหล่เขาแถวๆ นั้น12พวกผีชั่วได้ขอร้องพระเยซูว่า

5:9 หนึ่งกองของทหารโรมันในสมัยโบราณมีทหารประมาณสามพันถึงหกพันคน

“ช่วยส่งเราเข้าไปในหมูฝูงนั้นเถอะ ขอให้เราไปสิงพวกมันแทน” 13พระองค์ก็ยอมให้พวกมันทำอย่างนั้น พวกผีชั่วจึงออกจากร่างชายคนนี้ ไปเข้าสิงฝูงหมูแทนหมูทั้งฝูงซึ่งมีประมาณสองพันตัว ก็ได้วิ่งกรูกันจากไหล่เขาสูงชันลงสู่ทะเลสาบและจมน้ำตายหมด

14พวกคนเลี้ยงหมูได้วิ่งเข้าไปเล่าเรื่องนี้ให้คนในเมืองและในไร่ฟัง พวกเขาจึงออกมาดูว่าเกิดอะไรขึ้น 15เขาพากันมาหาพระเยซู และเห็นชายคนที่เคยถูกผีชั่วสิง นั่งอยู่ที่นั่น ใส่เสื้อผ้าเรียบร้อยและสงบสติดี พวกเขาก็กลัวมาก 16คนที่เห็นเหตุการณ์ ได้เล่าให้พวกนั้นฟังว่าเกิดอะไรขึ้นกับคนที่ถูกผีชั่วสิงและกับฝูงหมู 17พวกนั้นจึงขอร้องให้พระองค์ไปจากเขตเมืองของเขา

18ในขณะที่พระองค์ลงเรือ ชายคนที่เคยถูกผีชั่วสิงก็ขอตามพระองค์ไปด้วย

19พระองค์ไม่ยอมให้เขาไปด้วย แต่บอกเขาว่า “กลับบ้านไปหาครอบครัวสิ แล้วเล่าให้พวกเขาฟังว่าองค์เจ้าชีวิตทำอะไรให้คุณบ้าง และพระองค์ดีกับคุณขนาดไหน” 20ชายคนนั้นจึงจากไป และเริ่มเล่าให้ใครต่อใครในแคว้นเดคาโปลิส*ฟังว่า พระเยซูทำอะไรให้กับเขาบ้าง และคนเหล่านั้นก็ประหลาดใจอย่างมาก

เด็กหญิงที่ตายแล้วกับผู้หญิงที่ป่วย

(มธ.9:18-26;ลก.8:40-56)

21พระเยซูลงเรือข้ามกลับไปอีกฝั่งของทะเลสาบ ฝูงชนจำนวนมากมาห้อมล้อมพระองค์ที่ริมฝั่งทะเลสาบนั้น 22มีหัวหน้าของที่ประชุมชาวยิว คนหนึ่งชื่อ ไยรัส เข้ามากราบที่เท้าของพระเยซู 23อ้อนวอนพระองค์อย่างหนักว่า “ลูกสาวเล็กๆ ของผมกำลังจะตาย ช่วยไปวางมือบนเธอด้วยเถิด เธอจะได้หายและมีชีวิตอยู่ต่อไป”

24พระองค์จึงตามไยรัสไป แล้วผู้คนก็เดินเบียดเสียดตามพระเยซู

25ในฝูงคนนั้นมีผู้หญิงคนหนึ่งตกเลือด*มาสิบสองปีแล้ว 26เธอทนทุกข์ทรมาน มากจากการไปรักษากับหมอหลายคน และจ่ายค่ารักษาจนหมดตัว แต่ก็ยังไม่ดีขึ้น ซ้ำร้ายกลับแย่ลงไปอีก 27เมื่อเธอได้ยินเรื่องของพระเยซู เธอก็เบียดคนเข้ามาอยู่หลังพระองค์ และแตะเสื้อคลุมของพระองค์ 28เพราะเธอคิดในใจว่า “ถ้าฉันแค่แตะเสื้อผ้าของเขาเท่านั้น ฉันก็จะหายจากโรค” 29เลือดที่ไหลอยู่ก็หยุดทันที และเธอก็รู้ตัวว่าหายแล้ว 30พระเยซูรู้ทันทีว่าฤทธิ์ในตัวของพระองค์ได้แผ่ซ่านออกไป จึงหันไปถามฝูงชนว่า “ใครถูกเสื้อเรา”

31พวกศิษย์ก็ตอบว่า “อาจารย์ ดูสิ มีคนมากขนาดไหนที่เบียดเสียดอาจารย์อยู่ แล้วอาจารย์ยังจะมาถามอีกว่า ‘ใครถูกตัวเรา’ ”

32แต่พระองค์ยังคงมองไปรอบๆ เพื่อจะหาคนทำ 33ฝ่ายหญิงนั้นก็กลัวจนตัวสั่น เพราะเธอรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเธอ เธอจึงออกมาก้มลงกราบพระองค์และเล่าความจริง ที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้พระองค์ฟัง 34พระเยซูจึงพูดกับเธอว่า “หญิงเอ๋ย ความเชื่อของคุณ ทำให้คุณหายแล้ว สบายใจได้แล้ว ไม่ต้องทรมานอีกต่อไปแล้ว”

35ขณะที่พระองค์ยังพูดอยู่นั้นมีคนจากบ้านของไยรัสมาบอกเขาว่า“ลูกสาวของท่านตายแล้ว ไม่ต้องรบกวนอาจารย์แล้วล่ะ”

5:20 แคว้นเดคาโปลิส หรือแคว้นทศบุรี เป็นชื่อในภาษากรีก แปลว่า สิบเมือง ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของทะเลสาบกาลิลี

5:25 ตกเลือด หมายถึง มีเลือดไหลออกมาจากอวัยวะเพศไม่หยุด เหมือนประจำเดือนของผู้หญิงที่ไหลไม่หยุดตลอดเวลา

36พระเยซูได้ยินที่พวกเขาคุยกันจึงบอกไยรัสว่า “ไม่ต้องกลัวหรอก ขอให้เชื่อเท่านั้น”
37พระองค์ไม่ให้คนตามพระองค์ไปนอกจากเปโตร ยากอบ และยอห์น น้องชายของยากอบ
38เมื่อพวกเขามาถึงบ้านของไยรัส พระองค์ก็เห็นความชุลมุนวุ่นวายและผู้คนร้องไห้คร่ำครวญ
ดังลั่นไปหมด 39พระองค์เข้าไปในบ้านและบอกกับพวกเขาว่า “ทำไมพวกคุณถึงร้องห่มร้องไห้
เสียงดังวุ่นวายกันไปหมด เด็กคนนั้นยังไม่ตายแต่กำลังนอนหลับอยู่” 40แต่พวกเขากลับหัวเราะ
เยาะพระองค์ พระองค์จึงสั่งให้ทุกคนออกไป แล้วพาพ่อแม่ของเด็กกับศิษย์ตามพระองค์เข้าไป
ในห้องที่เด็กคนนั้นอยู่ 41พระองค์จับมือของเด็กแล้วพูดว่า “ทาลิธา คูมิ” (แปลว่า “หนูจ๋า เรา
บอกให้หนูลุกขึ้น)42เด็กหญิงก็ลุกขึ้นมาทันที และเดินไปรอบๆ ห้อง (เด็กหญิงคนนี้อายุสิบสอง
ปี) ทุกคนต่างตกตะลึง 43พระเยซูสั่งพวกเขาไม่ให้เล่าเรื่องนี้ให้ใครฟัง และบอกให้หาอะไรมาให้
เด็กกินด้วย

พระเยซูกลับบ้านเดิม

(มธ.13:53-58;ลก.4:16-30)

6 พระเยซูไปจากที่นั่นและกลับไปบ้านเดิม พวกศิษย์ก็ติดตามไปด้วย 2เมื่อถึงวันหยุดทางศาสนา
พระองค์ก็ได้สั่งสอนอยู่ในที่ประชุมของชาวยิว มีคนเยอะมาก ที่ทึ่งในคำสอนของพระองค์
และพูดกันว่า “เขาไปเอาความรู้แบบนี้มาจากไหน แล้วทำการอัศจรรย์นี้ได้ยังไง 3เขาเป็นแค่ช่างไม้
ลูกของมารีย์ พี่ชายของยากอบ โยเสส ยูดาส และซีโมน และพวกน้องสาวของเขาก็อยู่ในเมือง
นี้กับพวกเราอีกด้วย” พวกเขาจึงดูถูกพระองค์
4พระเยซูจึงพูดกับพวกเขาว่า “ที่ไหนๆ เขาก็ให้เกียรติกับผู้พูดแทนพระเจ้ากันทั้งนั้น ยกเว้น
ในบ้านเมือง ในหมู่ญาติพี่น้อง และในครอบครัวของตัวเอง” 5เมื่ออยู่ที่นั่น พระเยซูจึงไม่
สามารถทำการอัศจรรย์ได้นอกจากวางมือรักษาคนป่วยไม่กี่คน 6พระองค์แปลกใจที่พวกเขาไม่มี
ความเชื่อในพระองค์ พระองค์จึงไปสอนที่หมู่บ้านใกล้เคียงแถวนั้นแทน
7พระองค์ได้เรียกศิษย์เอกทั้งสิบสองคนมา แล้วส่งพวกเขาออกไปเป็นคู่ๆ พระองค์ทำให้
พวกเขามีฤทธิ์อำนาจเหนือผีชั่วทั้งหลาย 8และสั่งว่า “อย่าเอาอะไรติดตัวไปเลยนอกจากไม้เท้า
ไม่ต้องเอาอาหาร ถุงย่ามหรือเงินติดตัวไป 9ให้ใส่รองเท้าได้แต่ไม่ต้องเอาเสื้อผ้าสำรองไป”
10พระองค์พูดกับพวกเขาว่า “บ้านไหนที่ต้อนรับคุณ ก็ให้อยู่ที่บ้านนั้นตลอดจนกว่าจะจากเมืองนั้นไป
11แต่ถ้าที่ไหนไม่ต้อนรับหรือไม่ฟังพวกคุณ ก็ให้ออกไปจากที่นั่น และให้ปัดฝุ่นที่เท้า*ของคุณทิ้ง
ไปด้วย เป็นการเตือนพวกเขา”
12พวกศิษย์ของพระองค์ก็ออกไปสั่งสอน ให้ผู้คนกลับตัวกลับใจเสียใหม่ 13พวกเขาขับผีชั่ว
ออกไปหลายตน ทาน้ำมันมะกอกให้กับคนเจ็บป่วยเป็นจำนวนมาก และรักษาพวกเขาจนหาย

6:11 ปัดฝุ่นที่เท้า หมายถึง พวกศิษย์ของพระเยซูจะไม่คบค้าสมาคมกับคนพวกนี้ เพราะไม่ยอมรับคำสอนของพระเจ้า คนพวกนี้จะต้องถูกลงโทษ และพวกศิษย์ก็ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะได้เตือนพวกนี้แล้ว

เฮโรดสั่งตัดหัวยอห์นคนทำพิธีจุ่มน้ำ

(มธ.14:1-12;ลก.9:7-9)

14กษัตริย์เฮโรด* ได้ยินชื่อเสียงของพระเยซูเพราะคนพูดกันไปทั่ว บางคนพูดว่า “เขาต้องเป็นยอห์น คนทำพิธีจุ่มน้ำที่ฟื้นขึ้นจากความตายแน่ๆ ถึงทำการอัศจรรย์ได้”

15บางคนพูดว่า “เขาคือเอลียาห์*” และบางคนพูดว่า “เขาคือผู้พูดแทนพระเจ้า เหมือนกับผู้พูดแทนพระเจ้าคนอื่นๆ ในสมัยโบราณนั้น”

16เมื่อเฮโรดได้ยินเรื่องพวกนี้ พระองค์พูดว่า “ต้องเป็นยอห์น คนที่เราสั่งให้ตัดหัวฟื้นขึ้นจากตายแน่ๆ” 17เพราะเฮโรดเป็นคนสั่งให้จับยอห์นขังคุกเอง ที่ทำอย่างนี้เพราะเฮโรดได้แต่งงานกับเฮโรเดียส ซึ่งเป็นเมียของฟีลิปน้องชายของเขาเอง 18แล้วยอห์นก็เตือนกษัตริย์เฮโรดบ่อยๆ ว่า “พระองค์ทำไม่ถูก ที่เอาเมียน้องชายมาเป็นเมียตัวเอง” 19ทำให้เฮโรเดียสแค้นใจอยากจะฆ่ายอห์น แต่ก็ทำไม่ได้ 20เพราะกษัตริย์เฮโรดกลัวยอห์น พระองค์รู้ว่ายอห์นเป็นคนที่ทำตามความต้องการของพระเจ้า และเป็นคนบริสุทธิ์ จึงปกป้องยอห์นไว้ ทุกครั้งที่เฮโรดฟังยอห์นสอนก็ลำบากใจ แต่ก็ยังชอบฟัง

21แล้วโอกาสของนางเฮโรเดียสก็มาถึง เมื่อเฮโรดจัดงานวันเกิดของพระองค์ขึ้น พระองค์เชิญพวกข้าราชการชั้นสูง นายทหารชั้นผู้ใหญ่ และคนสำคัญๆ ของแคว้นกาลิลีมาในงาน 22ลูกสาวของนางเฮโรเดียสเข้ามาเต้นรำ ทำให้เฮโรดและบรรดาแขกเหรื่อถูกอกถูกใจมาก แล้วกษัตริย์เฮโรดจึงบอกกับหญิงสาวนี้ว่า “อยากได้รางวัลอะไรก็ขอมาเลย เราจะให้” 23พระองค์ยังสัญญาอีกว่า “เราจะให้ทุกอย่างที่เจ้าขอ แม้กระทั่งครึ่งหนึ่งของอาณาจักรนี้”

24เธอก็ออกไปถามแม่ว่า “แม่ หนูขออะไรดีคะ”แม่ตอบว่า “ขอหัวของยอห์นคนทำพิธีจุ่มน้ำสิ”

25แล้วเธอก็รีบวิ่งเข้าไปบอกกษัตริย์ว่า “ดิฉันขอหัวของยอห์น คนทำพิธีจุ่มน้ำค่ะ ใส่ถาดมาเดี๋ยวนี้เลยนะคะ”

26กษัตริย์ก็กลุ้มใจอย่างหนัก แต่เพราะได้สัญญาต่อหน้าแขกเป็นจำนวนมากไปแล้วจึงไม่กล้าที่จะผิดสัญญา 27เฮโรดจึงสั่งให้เพชฌฆาตไปตัดหัวของยอห์นในคุกทันที 28และเอาใส่ถาดมาให้กับหญิงสาวคนนั้น จากนั้นเธอก็เอาไปให้แม่ของเธอ 29เมื่อศิษย์ของยอห์นรู้เข้าก็พากันมารับศพของยอห์นไปฝังไว้ในอุโมงค์

พระเยซูเลี้ยงคนห้าพันคน

(มธ.14:13-21;ลก.9:10-17;ยอ6:1-14)

30พวกศิษย์ที่พระเยซูส่งออกไป ได้กลับมาหาพระองค์ และเล่าเรื่องทุกอย่างที่ได้ทำและได้สอนให้พระองค์ฟัง แล้วพระเยซูบอกพวกเขาว่า 31“พวกเราไปหาที่เงียบๆ พักผ่อนกันเถอะ” เพราะมีผู้คนเยอะมากมาหาพระองค์ จนไม่มีเวลาแม้แต่จะกินอาหารกัน

32พวกเขาจึงลงเรือไปหาที่เงียบสงบอยู่กันแต่พวกเขา 33แต่ก็มีคนมากมายเห็นพวกเขา

6:14 เฮโรด คือ เฮโรด แอนติปา ลูกชายของกษัตริย์เฮโรดมหาราช เป็นกษัตริย์ปกครองแคว้นกาลิลีและแคว้นปีเรีย ในช่วงปีก่อน ค.ศ.4 ถึง ค.ศ.39

6:15 เอลียาห์ คือ ผู้นำและผู้พูดแทนพระเจ้าที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่ง มีชีวิตอยู่ประมาณ 850 ปีก่อนพระเยซูมา

จากไปและจำพวกเขาได้ จึงมีคนมากมายจากหมู่บ้านต่างๆ วิ่งเรียบไปตามชายฝั่ง และไปถึงก่อนพวกเขา 34พอพระองค์ลงจากเรือก็เห็นคนกลุ่มใหญ่มารออยู่ก่อนแล้ว พระองค์รู้สึกสงสาร เพราะพวกเขาเหมือนกับฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง พระองค์จึงเริ่มสั่งสอนพวกเขาหลายเรื่อง

35เวลานั้นเย็นมากแล้ว พวกศิษย์มาบอกพระองค์ว่า “อาจารย์ ที่นี่เปลี่ยวมาก และนี่ก็เย็นมากแล้ว 36ให้พวกนี้กลับไปได้แล้วครับ พวกเขาจะได้ไปหาซื้ออะไรกินกันตามไร่และหมู่บ้านแถวๆ นี้”

37แต่พระองค์กลับตอบว่า “พวกคุณเลี้ยงเขาสิ” พวกเขาก็ตอบว่า “ต้องใช้ถึงสองร้อยเหรียญเงิน*ทีเดียวนะครับ ถึงจะพอซื้ออาหารมาเลี้ยงคนพวกนี้”

38พระเยซูก็แนะพวกเขาว่า “ไปหาดูซิว่ามีขนมปังอยู่กี่ก้อน” เมื่อพวกเขารู้ก็กลับมาบอกว่า “มีขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวครับ”

39พระองค์จึงสั่งให้พวกเขาไปจัดการให้ชาวบ้านนั่งกันเป็นกลุ่มๆ บนพื้นที่มีหญ้าขึ้นเขียวชอุ่มแถวนั้น 40พวกชาวบ้านจึงนั่งกันเป็นกลุ่มๆ กลุ่มละร้อยบ้าง ห้าสิบบ้าง 41แล้วพระองค์หยิบขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัวขึ้นมา เงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้าขอบคุณพระเจ้า แล้วหักขนมปังส่งให้กับพวกศิษย์ไปแจกชาวบ้าน และพระองค์แบ่งปลาสองตัวนั้นแจกพวกเขาทุกคนด้วย 42ทุกคนกินกันจนอิ่ม 43แล้วพวกศิษย์เก็บขนมปังและปลาที่เหลือได้สิบสองเข่งเต็มๆ 44นับเฉพาะผู้ชายที่มากินได้ถึงห้าพันคน

พระเยซูเดินบนทะเล

(มธ.14:22-33;ยอ.6:15-21)

45เมื่อกินเสร็จแล้ว พระองค์ให้พวกศิษย์ลงเรือข้ามไปที่เมืองเบธไซดา ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามก่อน ส่วนพระองค์ยังรอส่งชาวบ้านอยู่ 46หลังจากชาวบ้านกลับหมดแล้วพระองค์ได้ขึ้นไปอธิษฐานที่บนภูเขา

47ในคืนนั้นเรือของพวกศิษย์ยังลอยอยู่กลางทะเลสาบ ส่วนพระองค์อยู่บนฝั่งเพียงคนเดียว 48พระองค์เห็นพวกศิษย์กำลังพายเรืออยู่ด้วยความยากลำบากเพราะมีลมแรงมากต้านเรือไว้ ระหว่างตีสามถึงหกโมงเช้านั้นพระองค์เดินบนน้ำมาหาพวกเขา และทำท่าเหมือนจะเดินผ่านไป 49เมื่อพวกศิษย์เห็นพระองค์เดินอยู่บนน้ำก็คิดว่าเป็นผีเลยร้องตะโกนกันลั่น 50เพราะตกใจกลัวมาก แต่ในทันใดนั้น พระองค์ก็พูดกับพวกเขาว่า “ไม่ต้องตกใจ เราเอง ไม่ต้องกลัว”51จากนั้นพระองค์ก็ขึ้นไปอยู่บนเรือกับพวกเขา แล้วลมก็สงบลง พวกเขาประหลาดใจมาก 52เพราะพวกเขายังมีใจที่แข็งกระด้างอยู่จึงยังไม่เข้าใจถึงการอัศจรรย์ที่พระองค์เพิ่งทำไปกับขนมปังห้าก้อนนั้น

พระเยซูรักษาคนไม่สบาย

(มธ.14:34-36)

53เมื่อข้ามฟากมาถึงฝั่งเมืองเยนเนซาเรท พวกศิษย์ก็ผูกเรือไว้ 54พอลงจากเรือ ชาวบ้านก็จำพระองค์ได้ 55พวกเขาวิ่งไปบอกคนอื่นๆ ทั่วบริเวณนั้น และหามคนป่วยใส่แคร่มาหาพระองค์ ไม่ว่าพระองค์จะอยู่ที่ไหนก็ตาม 56ไม่ว่าพระองค์จะเข้าไปในหมู่บ้าน หรือในเมือง หรือในชนบท ชาวบ้านก็จะนำคนป่วยมาวางไว้ที่ตลาด และพวกคนป่วยต่างอ้อนวอนขอแตะแค่ชายเสื้อคลุมของพระองค์ และทุกคนที่ได้แตะก็หายกันหมด

6:37 เหรียญเงิน หรือเหรียญเดนาริอัน เป็นชื่อเรียกเงินเหรียญในสมัยก่อน หนึ่งเดนาริอันก็เท่ากับค่าแรงของคนทำงานหนึ่งวัน

คำสอนของบรรพบุรุษ

(มธ.15:1-20)

7 พวกฟาริสี[†]กับพวกครูผู้สอนกฎปฏิบัติบางคนที่มาจากเมืองเยรูซาเล็ม พากันมาหาพระเยซู
2 พวกเขาเห็นศิษย์บางคนของพระเยซู กินอาหารแต่ไม่ได้ล้างมือ 3 (พวกฟาริสี และคนยิว
ทุกคน จะไม่กินอาหารจนกว่าจะได้ล้างมือตามประเพณีที่บรรพบุรุษทำมา 4 เมื่อซื้อของมาจาก
ตลาดก็ต้องล้างมือก่อนกินเหมือนกัน นอกจากนี้ ยังรักษาประเพณีอื่นๆ อีกมากมายเช่น การล้างถ้วย
เหยือก หม้อทองสัมฤทธิ์ และเก้าอี้เอนสำหรับกินข้าว)

5 ดังนั้นพวกฟาริสีและพวกครูสอนกฎปฏิบัติพวกนี้จึงถามพระเยซูว่า "ทำไมศิษย์ ของคุณ
ถึงไม่ทำตามประเพณีที่บรรพบุรุษสอนไว้ ทำไมพวกเขาถึงไม่ล้างมือก่อนกินอาหาร"

6 พระองค์จึงตอบว่า"อิสยาห์ ผู้พูดแทนพระเจ้า พูดไว้ถูกต้องเลยเกี่ยวกับพวกคนหน้าซื่อ
ใจคดอย่างพวกคุณที่ว่า

'คนพวกนี้นับถือเราแต่ปากเท่านั้น แต่ใจของพวกเขาห่างไกลจากเรามาก
7 ที่เขากราบไหว้เรานั้น จึงไม่มีประโยชน์อะไรเลย
เพราะแทนที่จะสอนกฎของพระเจ้ากลับไปสอนกฎที่มนุษย์ตั้งขึ้นเอง' *(อิสยาห์ 29:13)*

8 พวกคุณละเลยคำสั่งของพระเจ้า เพื่อจะได้ไปทำตามประเพณีที่มนุษย์สอนต่อๆ กันมา"

9 แล้วพระเยซูพูดต่อว่า "พวกคุณนี่เหลี่ยมจัดนะ เข้าใจหลีกเลี่ยงคำสั่งของพระเจ้า เพื่อจะ
ได้ไปทำตามประเพณีที่สืบทอดกันมา 10 อย่างเช่น โมเสส*สอนว่า 'ให้นับถือพ่อแม่ของตน'*และ
'คนที่สาปแช่งพ่อแม่ของตนต้องเอาไปฆ่า'* 11 แต่พวกคุณกลับสอนว่าไม่เป็นไรที่จะบอกพ่อแม่ว่า
'ของที่ผมจะเอามาช่วยคุณพ่อคุณแม่ได้นั้น ผมยกให้กับพระเจ้าหมดแล้ว' 12 ทำอย่างนี้เท่ากับ
ว่าพวกคุณสอนเขาไม่ให้ช่วยเหลืออะไรพ่อแม่เลย 13 แบบนี้พวกคุณก็ไม่ได้ทำตามคำสั่งของพระเจ้า
แต่ไปทำตามประเพณีที่สืบทอดกันมา และพวกคุณยังทำอย่างนี้กับอีกหลายๆ เรื่องด้วย"

สิ่งที่ทำให้สกปรกในสายตาพระเจ้า

14 พระองค์เรียกชาวบ้านเข้ามา และพูดว่า "ฟังให้ดีๆ และเข้าใจซะด้วยว่า 15 ไม่มีอะไร
เลยที่คนกินเข้าไปแล้ว ทำให้เขาสกปรกในสายตาพระเจ้า มีแต่สิ่งที่ออกมาจากข้างในเขาเท่านั้น
ที่จะทำให้เขาสกปรกในสายตาพระเจ้า" 16*

17 หลังจากที่พระเยซูแยกกับชาวบ้านแล้ว พระองค์ได้เข้าไปในบ้าน พวกศิษย์ก็เข้ามาถาม
เกี่ยวกับเรื่องเปรียบเทียบนี้ 18 พระองค์บอกว่า "พวกคุณยังไม่เข้าใจอีกเหรอ ไม่มีอะไรหรอกที่
คนกินเข้าไปแล้วจะทำให้เขาสกปรกในสายตาพระเจ้า 19 เพราะมันไม่ได้เข้าไปในจิตใจ แต่มัน
ตกลงไปในท้อง แล้วก็ถ่ายออกมา" (ที่พระองค์พูดอย่างนี้ ก็แสดงว่าอาหารทุกชนิดสะอาดกินได้
หมด)

20 พระองค์ก็พูดต่อว่า "สิ่งที่ออกมาจากตัวคนนั่นแหละ ที่ทำให้คนสกปรกในสายตาพระเจ้า
21 เพราะที่ออกมาจากตัวก็ออกมาจากจิตใจ และใจนี่เองเป็นที่มาของความคิดชั่วร้าย ความผิด

7:10 โมเสส เป็นผู้ที่นำชาวยิวออกจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ และเป็นผู้เขียนกฎปฏิบัติ10 ประการ
7:10 "ให้นับถือพ่อและแม่ของตน" อ้างมาจากหนังสือ อพยพ 20:12 และ หนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ5:16
7:10 "คนที่สาปแช่งพ่อแม่ของตน ต้องเอาไปฆ่า" อ้างจากหนังสือ อพยพ 21:17 และ เลวีนิติ 20:9
7:16 บางฉบับมีข้อความว่า "ใครมีหู ก็ฟังไว้ดีๆ"

บาปทางเพศ การลักขโมย การฆ่ากัน [22]การมีชู้ ความโลภ ความชั่วต่างๆ การหลอกลวง ราคะตัณหา การอิจฉาริษยา การนินทาว่าร้าย ความเย่อหยิ่งจองหอง และ ความโง่เขลา [23]สิ่งชั่วร้ายทั้งหมดนี้ออกมาจากข้างในและทำให้คนสกปรกในสายตาพระเจ้า"

พระเยซูช่วยผู้หญิงกรีก

(มธ.15:21-28)

[24]พระเยซูได้จากที่นั่นเข้าไปยังเขตแดนเมืองไทระ แล้วพระองค์เข้าไปอยู่ในบ้านหลังหนึ่ง ไม่ต้องการให้คนรู้ แต่ก็ไม่สามารถซ่อนตัวได้

[25]พอหญิงคนหนึ่งที่มีลูกสาวที่ถูกผีชั่วสิงอยู่รู้ว่าพระองค์มา เธอจึงได้มากราบแทบเท้าของพระเยซู [26]หญิงคนนี้เป็นคนกรีก*เพราะเกิดที่แคว้นฟีนิเซียในประเทศซีเรีย เธอได้มาขอร้องให้พระเยซูช่วยขับไล่ผีชั่วที่สิงลูกสาวของเธออยู่

[27]แล้วพระองค์พูดว่า "มันไม่ถูกต้องที่จะเอาอาหารของลูกๆ ไปโยนให้หมากิน ต้องให้ลูกๆ กินอิ่มเสียก่อน"

[28]แต่เธอตอบว่า "ใช่ค่ะท่าน แต่หมาก็ยังได้กินเศษอาหารของเด็กๆ ที่ตกอยู่ใต้โต๊ะเลย"

[29]พระองค์พูดว่า "ตอบได้ดีมาก กลับไปบ้านเถอะ เพราะผีชั่วได้ออกจากลูกสาวคุณแล้ว"

[30]เมื่อเธอกลับถึงบ้าน ก็เห็นลูกสาวนอนอยู่บนเตียง และผีชั่วได้ออกไปแล้ว

พระเยซูรักษาคนที่หูหนวกและเป็นใบ้

[31]พระองค์ออกจากเขตแดนของเมืองไทระ และเดินผ่านเมืองไซดอน เพื่อจะไปที่ทะเลสาบกาลิลีโดยผ่านทางแคว้นเดคาโปลิส* [32]มีคนพาชายหูหนวกที่พูดไม่ค่อยได้คนหนึ่งมาหาพระเยซู พวกเขาขอร้องให้พระองค์วางมือบนชายคนนี้

[33]พระองค์ได้พาชายคนนี้หลีกไปห่างจากผู้คน พระองค์เอานิ้วแยงเข้าไปในหูของเขา แล้วเอาน้ำลายที่พระองค์บ้วนออกมาไปแตะที่ลิ้นของเขา [34]แล้วพระองค์เงยหน้ามองท้องฟ้า จากนั้นถอนใจยาว แล้วพูดกับชายคนนั้นว่า "เอฟฟาธา" แปลว่า "เปิดออก" [35]หูของเขาก็ได้ยินทันที และลิ้นของเขาก็ไม่ขัดและพูดได้คล่องชัดเจน

[36]พระองค์สั่งพวกเขาไม่ให้เล่าเรื่องพวกนี้ให้ใครฟัง แต่ยิ่งพระองค์สั่งห้ามมากเท่าไร พวกเขาก็ยิ่งร่ำลือกันมากขึ้นเท่านั้น [37]คนที่ได้ยินก็ประหลาดใจมากและพูดว่า "ทุกอย่างที่เขาทำนั้นยอดเยี่ยมจริงๆ ขนาดคนหูหนวกยังทำให้ได้ยิน และคนใบ้ยังทำให้พูดได้"

พระเยซูเลี้ยงคนสี่พันคน

(มธ.15:32-39)

8 มีอีกครั้งหนึ่งที่ชาวบ้านมากมายมาอยู่กับพระเยซูพวกเขาไม่มีอาหารกิน พระเยซูจึงเรียกพวกศิษย์มาบอกว่า [2]"น่าสงสารคนพวกนี้จริงๆ พวกเขามาอยู่กับเราสามวันแล้ว แต่ไม่มีอาหารกิน [3]ถ้าให้พวกเขากลับไปตอนนี้ทั้งๆ ที่ยังหิวอยู่ คงจะเป็นลมกลางทางแน่ๆ และบางคนก็อยู่ไกลมากด้วย"

7:26 คนกรีก คือไม่ใช่คนยิว มักจะเรียกว่าเป็นคนต่างชาติ

7:31 แคว้นเดคาโปลิส เป็นภาษากรีก แปลว่า สิบเมืองรวมกัน อยู่ทางฝั่งตะวันออกของทะเลสาบกาลิลี

4พวกศิษย์บอกว่า “ในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้งอย่างนี้ จะไปหาอาหารที่ไหนมาเลี้ยงคนตั้งเยอะแยะขนาดนี้ล่ะครับ”

5พระองค์เลยถามว่า “พวกคุณมีขนมปังกี่ก้อน” พวกเขาตอบว่า “เจ็ดก้อนครับ”

6พระองค์ จึงสั่งให้ชาวบ้านนั่งลงกับพื้น แล้วพระองค์เอาขนมปังเจ็ดก้อนมา ขอบคุณพระเจ้า แล้วหักขนมปังส่งให้กับพวกศิษย์เอาไปแบ่งให้กับชาวบ้านกินกัน 7พวกเขามีปลาตัวเล็กๆ อยู่ไม่กี่ตัว พระองค์ก็ได้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับปลาเหล่านั้น และบอกให้พวกศิษย์เอาไปแจก 8พวกชาวบ้านก็ได้กินกันจนอิ่มตื้อ และพวกศิษย์เก็บอาหารที่เหลือได้ถึงเจ็ดเข่งเต็มๆ 9มีประมาณสี่พันคนที่อยู่ที่นั่น หลังจากกินเสร็จ พระองค์ได้ส่งพวกเขากลับบ้าน 10แล้วพระองค์กับพวกศิษย์พากันลงเรือไปแคว้นดาลมานูธา

พวกฟาริสีมาทดลองพระองค์

(มธ.16:1-4)

11พวกฟาริสีได้มาโต้เถียงพระองค์และท้าให้พระองค์ทำสิ่งอัศจรรย์ให้ดูเพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์มาจากพระเจ้า 12พระเยซูถอนใจยาวและพูดว่า “ทำไมคนสมัยนี้ ชอบเรียกให้ทำสิ่งอัศจรรย์กันนัก เราขอบอกให้รู้ว่าจะไม่ทำสิ่งอัศจรรย์อะไรให้ดูทั้งนั้น” 13แล้วพระองค์ก็ลงเรือข้ามทะเลสาบไปอีกฝั่ง

เชื้อฟูของพวกฟาริสีและของพวกเฮโรด

(มธ.16:5-12)

14พวกศิษย์ลืมเอาขนมปังมาด้วยเลยมีอยู่แค่ก้อนเดียวในเรือ 15พระเยซูเตือนพวกเขาว่า “ระวังเชื้อ*ของพวกฟาริสีและของเฮโรดไว้ให้ดี”

16พวกเขาจึงพูดกันว่า “ที่อาจารย์พูดอย่างนี้ก็เพราะพวกเราไม่มีขนมปังไง”

17พระองค์รู้ว่าพวกเขากำลังพูดกันถึงเรื่องอะไรจึงพูดว่า “ทำไมพวกคุณถึงพูดกันแต่เรื่องไม่มีขนมปัง ยังไม่เห็นหรือเข้าใจกันอีกเหรอ ใจแข็งมากเลยรึไง 18มีตาก็มองไม่เห็น มีหูก็ไม่ได้ยิน จำได้ไหม 19ตอนที่เราเลี้ยงคนห้าพันคนด้วยขนมปังห้าก้อน พวกคุณเก็บเศษที่เหลือได้กี่เข่ง” พวกเขาตอบว่า “สิบสองเข่งครับ”

20“แล้วตอนที่เราเลี้ยงคนสี่พันคนด้วยขนมปังเจ็ดก้อนล่ะ พวกคุณเก็บเศษที่เหลือได้กี่เข่ง” พวกเขาก็ตอบว่า “เจ็ดเข่งครับ”

21แล้วพระองค์จึงพูดว่า “ขนาดทำให้ดูอย่างนี้แล้วยังไม่เข้าใจอีกหรือ”

พระเยซูรักษาคนตาบอดที่เบธไซดา

22เมื่อพวกเขามาถึงเมืองเบธไซดา ได้มีคนพาคนตาบอดมาหาพระองค์ อ้อนวอนให้พระองค์แตะต้องเขา23พระองค์ก็ได้จูงมือคนตาบอดออกมานอกหมู่บ้าน พระองค์ถ่มน้ำลายใส่ตาทั้งสองข้างของคนตาบอดนั้น และวางมือบนตัวเขาแล้วถามว่า “มองเห็นหรือยัง”

24คนตาบอดก็ได้เงยหน้าขึ้นมาดูและบอกว่า “เห็นคนครับ แต่เหมือนต้นไม้เดินไปเดินมา”

8:14 เชื้อ เป็นสัญญลักษณ์ของสิ่งที่ไม่ดี ที่มีอิทธิพลมากในการชักจูงให้เราทำตาม เหมือนกับเชื้อฟูนิดเดียวก็มีอิทธิพลกับแป้งดิบก้อนใหญ่

25พระองค์จึงได้วางมือบนตาของเขาอีกครั้งหนึ่ง คนตาบอดก็ได้เพ่งดู ตาของเขาก็หายสนิท
มองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างชัดเจน 26พระองค์บอกให้เขากลับบ้านโดยบอกว่า “อย่าเข้าไปในหมู่บ้านนั้น”

เปโตรพูดว่า พระเยซูเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่

(มธ.16:13-20;ลก.9:18-21)

27พระเยซูและพวกศิษย์เดินทางไปที่หมู่บ้านใกล้ๆ เมืองซีซารียาแควันฟีลิปปี ในระหว่าง
ทางนั้น พระองค์ได้ถามพวกศิษย์ว่า “คนอื่นๆ เขาว่าเราเป็นใครกัน”

28พวกเขาก็ตอบว่า บางคนว่า “เป็นยอห์นคนทำพิธีจุ่มน้ำ บางคนว่าเป็นเอลียาห์* และมี
บางคนว่าเป็นผู้พูดแทนพระเจ้า†คนหนึ่ง”

29แล้วพระองค์ถามว่า “แล้วพวกคุณล่ะ คิดว่าเราเป็นใคร” เปโตรตอบว่า “เป็น
กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่*”

30พระองค์จึงเตือนพวกศิษย์ไม่ให้บอกคนอื่นว่าพระองค์เป็นใคร

พระเยซูทำนายถึงความตายของพระองค์

(มธ.16:21-28;ลก.9:22-27)

31แล้วพระเยซูเริ่มสอนให้พวกเขารู้ว่า“บุตรมนุษย์†จะต้องได้รับความทุกข์ทรมานหลายอย่าง
พวกผู้นำชาวยิว พวกหัวหน้านักบวช และพวกครูสอนกฎปฏิบัติจะไม่ยอมรับเขา และเขาจะ
ต้องถูกฆ่าแต่เขาจะฟื้นขึ้นมาอีกในวันที่สาม” 32พระองค์เล่าเรื่องนี้ให้พวกเขาฟังอย่างชัดเจน เปโตร
จึงดึงพระองค์ไปข้างๆแล้วต่อว่าพระองค์ที่พูดอย่างนั้น 33พระองค์ก็หันไปดูพวกศิษย์แล้วดุเปโตรว่า
“ไปให้พ้น ไอ้ซาตาน เปโตร เพราะคุณไม่ได้คิดแบบพระเจ้า แต่คิดแบบมนุษย์”

34พระองค์เรียกชาวบ้านกับศิษย์เข้ามาแล้วพูดว่า “ถ้าใครอยากจะติดตามเรามา ต้องไม่
เห็นแก่ตัว เขาจะต้องยกกางเขนของตนมาแบกไว้แล้วตามเรามา 35เพราะคนที่อยากเอาตัว
รอดก็จะสูญเสียชีวิตแท้ไป ส่วนคนที่ยอมสละชีวิตของตัวเองเพื่อเรา และข่าวดี†นั้น ก็จะรักษา
ชีวิตแท้ไว้ได้ 36มันจะมีประโยชน์อะไรกันถ้าได้เป็นเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่างในโลก แต่ต้องเสียจิต
วิญญาณไป 37เพราะจิตวิญญาณที่สูญเสียไปแล้วนั้นจะเอาอะไรมาแลกคืนก็ไม่ได้แล้ว 38ในยุค
ชั่วร้ายนี้ถ้าคนไหนอับอายที่จะยอมรับเราและคำสอนของเรา บุตรมนุษย์†ก็จะอับอายที่จะ
ยอมรับคนนั้นด้วยเหมือนกันในวันที่บุตรมนุษย์กลับมาด้วยความยิ่งใหญ่ของพระบิดาพร้อมกับ
เหล่าทูตสวรรค์ที่บริสุทธิ์”

9 แล้วพระองค์พูดกับพวกเขาว่า “เราจะบอกให้รู้ว่า มีบางคนในที่นี้จะยังไม่ตาย จนกว่าจะได้
เห็นแผ่นดินของพระเจ้ามาพร้อมกับฤทธิ์เดชเสียก่อน”

พระเยซูอยู่กับโมเสส และเอลียาห์

(มธ.17:1-13;ลก.9:28-36)

2หกวันต่อมาพระเยซูได้พาเปโตร ยากอบ และยอห์น ขึ้นไปบนภูเขาสูงกันตามลำพัง แล้ว
ลักษณะของพระเยซูก็เปลี่ยนไปต่อหน้าพวกเขา 3เสื้อผ้าของพระองค์กลายเป็นสีขาวเปล่ง

8:28 เอลียาห์ เป็นผู้พูดแทนพระเจ้าคนหนึ่ง มีชีวิตอยู่ในช่วงประมาณ 850 ปีก่อนพระเยซูเกิด
8:29 กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ หรือในภาษากรีก ใช้คำว่า พระคริสต์

ประกายแวววับ ขาวกว่าที่คนฟอกผ้าในโลกนี้จะฟอกให้ขาวได้ 4แล้วพวกเขาก็เห็นเอลียาห์กับโมเสส*กำลังคุยอยู่กับพระเยซู

5เปโตรบอกพระเยซูว่า “อาจารย์ครับ ดีมากเลยที่พวกเราอยู่ที่นี่ พวกเราจะได้สร้างเพิง*ขึ้นมาสามหลัง ให้อาจารย์หลังหนึ่ง ให้โมเสสหลังหนึ่ง และให้เอลียาห์อีกหลังหนึ่ง” 6(เปโตรไม่รู้ว่าจะพูดอะไรดี เพราะพวกเขากำลังตกใจกลัวมาก)

7จากนั้นก็มีเมฆลอยมาปกคลุมพวกเขาไว้ และมีเสียงพูดก้องออกมาจากเมฆว่า “นี่เป็นลูกที่เรารัก ให้เชื่อฟังเขา”

8พวกเขาก็หันไปดูรอบๆ แต่ไม่เห็นใครเลยนอกจากพระเยซู

9ขณะที่เดินลงมาจากภูเขา พระเยซูสั่งห้ามพวกเขาไม่ให้เล่าเรื่องที่เห็นนี้ให้ใครฟัง จนกว่าบุตรมนุษย์จะฟื้นขึ้นมาจากความตาย

10พวกเขาก็ทำตามที่พระเยซูสั่ง แต่ก็ถามกันเองว่าที่พระองค์พูดว่า “ฟื้นขึ้นจากความตาย” หมายถึงอะไร

11พวกเขาถามพระองค์ว่า “ทำไมพวกครูสอนกฎปฏิบัติถึงได้บอกว่า เอลียาห์ต้องมาก่อน*”

12พระเยซูตอบว่า “ถูกแล้ว เอลียาห์ต้องมาก่อน เพื่อมาเตรียมทุกอย่างให้เรียบร้อย แต่ทำไมถึงได้มีคำเขียนว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสและถูกทำให้อับอายขายหน้า 13เราจะบอกให้รู้ว่า เอลียาห์ก็ได้มาแล้ว และพวกเขาก็ทำกับเอลียาห์ตามใจชอบของพวกเขา เหมือนกับที่ได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์”

พระเยซูรักษาเด็กที่มีผีชั่วสิงอยู่

(มธ.17:14-20;ลก.9:37-43)

14เมื่อพวกเขาลงมาถึงที่ที่พวกศิษย์คนอื่นๆ อยู่ ก็เห็นชาวบ้านจำนวนมากรุมล้อม พวกศิษย์เหล่านั้น พวกครูสอนกฎปฏิบัติกำลังเถียงกับศิษย์พวกนั้นอยู่ 15เมื่อชาวบ้านเห็นพระเยซูก็รู้สึกแปลกใจมาก แล้วพากันวิ่งมาต้อนรับพระองค์

16พระเยซูถามว่า “กำลังเถียงกันเรื่องอะไร”

17ชายคนหนึ่งในฝูงชนตอบว่า “อาจารย์ครับ ผมได้พาลูกชายมาหาท่าน เขาถูกผีชั่วสิงทำให้พูดไม่ได้ 18ทุกครั้งที่มันแผลงฤทธิ์ออกมาเด็กจะล้มลง น้ำลายฟูมปาก กัดฟันแน่น ตัวแข็งที่อไปหมด ผมขอให้พวกศิษย์ของท่านขับผีชั่วออกให้ แต่พวกเขาทำไม่ได้”

19แล้วพระเยซูพูดว่า “โอ พวกขาดความเชื่อ เราจะต้องอยู่กับพวกคุณไปอีกนานเท่าไหร่ จะต้องให้เราอดทนไปอีกนานแค่ไหน พาเด็กมาหาเราสิ”

20พวกเขาก็พาเด็กมา เมื่อผีชั่วในเด็กเห็นพระเยซู มันก็ทำให้เด็กชักกระตุกอย่างแรง ล้มลงกลิ้งไปกลิ้งมาบนพื้น น้ำลายฟูมปาก

21พระเยซูก็ถามพ่อของเด็กว่า “เป็นอย่างนี้มานานแล้วหรือยัง” พ่อเด็กตอบว่า “เป็นตั้งแต่เล็กๆ เลยครับ 22ไอ้ผีชั่วจะฆ่าเขาหลายครั้งแล้ว ทำให้ตกเข้ากองไฟบ้าง หรือตกน้ำบ้าง ถ้า

9:4 เอลียาห์ กับโมเสส เป็นสองผู้นำชาวอิสราเอลที่สำคัญมากในสมัยพระคัมภีร์เดิม

9:5 เพิง คือ ที่อยู่ที่มีลักษณะเหมือนกับเต็นท์ หรือกระโจมที่พัก

9:11 “เอลียาห์ต้องมาก่อน” อ้างมาจากหนังสือ มาลาคี 4:5-6

อาจารย์ช่วยได้ก็โปรดสงสารช่วยพวกเราด้วยเถิด”

23พระเยซูจึงตอบว่า “ทำไมถึงพูดว่า ‘ถ้าอาจารย์ช่วยได้’ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้สำหรับคนที่เชื่อ”

24พ่อของเด็กจึงรีบร้องบอกทันทีว่า “ผมเชื่อครับ ช่วยทำให้ผมเชื่อมากขึ้นด้วยครับ”

25เมื่อพระองค์เห็นว่าคนเริ่มมามุงดูมากขึ้น พระองค์ตวาดผีชั่วว่า “ไอ้ผีชั่วที่ทำ ให้คนหูหนวกและเป็นใบ้ เราสั่งให้แกออกมาจากเด็กคนนั้น และอย่าได้เข้าสิงเขาอีกเป็นอันขาด”

26ผีชั่วก็กรีดร้องเสียงดัง มันทำให้เด็กชักกระตุกอย่างแรง แล้วออกจากร่างเด็กไป เด็กนั้นก็แน่นิ่งเหมือนตายแล้ว มีเสียงบ่นกันพึมพำว่า “เขาตายแล้ว” 27แต่พระเยซูจับมือของเด็กและพยุงเขาขึ้นมา เด็กก็ลุกขึ้นยืน

28เมื่อพระเยซูเข้าไปในบ้าน พวกศิษย์มาถามพระองค์ส่วนตัวว่า “ทำไมพวกเราถึงไล่ผีชั่วตัวนั้นไม่ได้ล่ะครับ อาจารย์”

29พระองค์จึงบอกว่า “มีทางเดียวที่จะไล่ผีชั่วชนิดนี้ออกได้ คือการอธิษฐาน”*

พระเยซูพูดถึงเรื่องความตายของพระองค์อีก

(มธ.17:22-23;ลก.9:43-45)

30พระเยซูและพวกศิษย์ก็เดินทางต่อโดยผ่านแคว้นกาลิลี พระเยซูไม่อยากให้ใครรู้ว่าพระองค์อยู่ที่ไหน เพราะกำลังสอนพวกศิษย์อยู่ พระองค์บอกเขาว่า 31“บุตรมนุษย์จะถูกส่งมอบไปให้กับคนที่จะฆ่าเขา และหลังจากนั้นสามวันเขาจะฟื้นขึ้นจากความตาย” 32พวกศิษย์ไม่เข้าใจว่าพระองค์กำลังพูดถึงเรื่องอะไร แต่ไม่มีใครกล้าถาม

ใครเป็นใหญ่ที่สุด

(มธ.18:1-5;ลก.9:46-48)

33เมื่อพวกเขามาถึงเมืองคาเปอรนาอุม ขณะที่อยู่ในบ้าน พระองค์ได้ถามพวกศิษย์ว่า “ในระหว่างทางพวกคุณเถียงกันเรื่องอะไร” 34ทุกคนเงียบหมด เพราะในระหว่างทางนั้นพวกเขาเถียงกันเรื่องที่ว่าใครจะได้เป็นใหญ่ที่สุด

35พระองค์จึงนั่งลงเรียกศิษย์ทั้งสิบสองคนเข้ามา แล้วพูดว่า “ถ้าใครอยากจะเป็นใหญ่ เขาจะต้องเป็นคนที่ต่ำต้อยที่สุดและยอมรับใช้ทุกคน”

36พระองค์เอาเด็กเล็กๆ คนหนึ่งมายืนอยู่ข้างหน้าพวกเขา พระองค์โอบเด็กนั้นไว้ แล้วสอนว่า 37“คนที่ต้อนรับเด็กเล็กๆ อย่างนี้เพราะเห็นแก่เรา ก็เท่ากับคนนั้นได้ต้อนรับเราด้วยและคนที่ต้อนรับเราก็ไม่ได้ต้อนรับแต่เราเท่านั้น แต่ยังได้ต้อนรับผู้ที่ส่งเรามาด้วย”

คนที่ไม่ได้ต่อต้านพระเยซูก็เป็นพวกพระองค์

(ลก.9:49-50)

38ยอห์นเล่าให้พระเยซูฟังว่า “อาจารย์ครับ พวกเราเห็นชายคนหนึ่งไล่ผีชั่ว เขาอ้างชื่อของอาจารย์ด้วย พวกเราก็เลยห้ามเขา เพราะเขาไม่ใช่พวกเดียวกับเรา”

9:29 สำเนากรีกบางฉบับเพิ่มคำว่า คือต้องอธิษฐานและอดอาหาร

39แต่พระเยซูบอกว่า “อย่าไปห้ามเขาเลย เพราะไม่มีใครที่อ้างชื่อเราทำสิ่งอัศจรรย์ แล้ว
อีกประเดี๋ยวหนึ่งก็มาใส่ร้ายเรา 40คนที่ไม่ได้ต่อต้านเราก็เป็นพวกเรา 41ใครก็ตามที่ให้น้ำพวก
คุณดื่มเพราะพวกคุณเป็นคนของพระคริสต์ เรารับรองว่าเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนอย่างแน่นอน

ทำให้คนอื่นทำบาป

(มธ.18:6-9;ลก.17:1-2)

42ระหว่างการทำให้คนที่ต่ำต้อยคนหนึ่งในพวกนี้ที่ไว้วางใจในเรา หลงไปทำบาป กับการ
ถูกถ่วงน้ำโดยมีหินโม่แป้งผูกคอไว้อย่างหลังนี้ก็ยังจะดีกว่า 43ถ้ามือข้างหนึ่งของคุณทำให้คุณทำบาป
ตัดมันทิ้งซะ เพราะมือด้วนข้างหนึ่งแล้วมีชีวิตอยู่กับพระเจ้าก็ดีกว่ามีมือครบทั้งสองข้างแต่ต้อง
ตกนรกในไฟที่ไม่มีวันดับ 44* 45ถ้าเท้าข้างหนึ่งของคุณทำให้คุณทำบาป ก็ตัดมันทิ้งซะ เพราะ
เท้าข้างหนึ่งด้วนแล้วมีชีวิตอยู่กับพระเจ้าก็ยังดีกว่ามีเท้าครบทั้งสองข้างแต่ต้องถูกโยนลงไปในนรก
46* 47ถ้าตาของคุณทำให้คุณทำบาปก็ควักทิ้งซะ เพราะเหลือตาข้างเดียวแล้วได้เข้าไปอยู่ใน
แผ่นดินของพระเจ้า ก็ยังดีกว่ามีตาสองข้างแล้วถูกโยนลงไปในนรก 48ที่เต็มไปด้วยตัวหนอนที่
ไม่มีวันตายและไฟที่ไม่มีวันดับ

49เพราะไฟจะตกลงมาบนตัวทุกคนเหมือนกับเกลือที่โรยลงบนอาหาร”

50“เกลือนั้นดี แต่ถ้าเกลือหมดรสเค็มแล้วพวกคุณจะทำให้มันกลับมาเค็มอีกได้อย่างไร ขอให้
พวกคุณมีเกลือ*อยู่ในตัว คืออยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข”

การหย่าร้าง

(มธ.19:1-12)

10 แล้วพระเยซูก็ไปจากที่นั่น พระองค์เข้าไปที่แคว้นยูเดีย และข้ามไปอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำ
จอร์แดน มีชาวบ้านมากมายมาหาพระองค์ พระองค์ก็สั่งสอนเขาเหมือนเคย

2มีฟาริสี†บางคนหาทางจับผิดพระองค์โดยถามว่า “มันผิดกฎปฏิบัติหรือเปล่า ที่ผู้ชายจะหย่า
กับเมีย”

3พระองค์ย้อนถามว่า “แล้วโมเสสสั่งว่าอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้”

4พวกเขาตอบว่า “โมเสสยอมให้ผู้ชายเขียนใบหย่าให้กับเมีย แล้วก็หย่าได้”

5พระองค์จึงพูดว่า “ที่โมเสสเขียนอย่างนั้นให้ ก็เพราะจิตใจของพวกคุณมันดื้อด้าน 6แต่
อันที่จริง ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว ‘พระเจ้าได้สร้างคนให้เป็นชายและหญิง’* 7ผู้ชายถึงได้ลา
จากพ่อแม่ไปอยู่ร่วมกันกับเมีย 8แล้วทั้งสองก็กลายเป็นคนคนเดียวกัน* ไม่ใช่สองแต่เป็นหนึ่ง
เดียวกัน 9ดังนั้น สิ่งที่พระเจ้าทำให้เป็นหนึ่งเดียวกันแล้ว อย่าให้ใครมาแยกออกจากกันเลย”

10เมื่อพวกเขาอยู่กันตามลำพังในบ้าน พวกศิษย์ก็ถามพระเยซูเกี่ยวกับเรื่องนี้ 11พระองค์
ตอบว่า “ผู้ชายที่หย่ากับเมียแล้วไปแต่งงานใหม่ ก็ถือว่าผู้ชายคนนั้นทำบาปต่อเมียเพราะมีชู้
12และถ้าผู้หญิงที่หย่ากับสามีแล้วไปแต่งงานใหม่ ก็ถือว่าผู้หญิงคนนั้นมีชู้”

9:44,46สำเนากรีกฉบับหลังๆ นี้บางฉบับ มีข้อ 44 และ ข้อ46 ซึ่งมีข้อความเหมือนกับ ข้อ 48
9:50 เกลือ ในที่นี้ใช้แทนคนที่เป็นเพื่อน น่าคบค้าสมาคมด้วย อัธยาศัยดี แต่ไม่มีใครรู้ความหมายชัดเจน
10:6 “สร้างคนให้เป็นชายและหญิง” อ้างจากหนังสือ ปฐมกาล 1:27
10:8 “เป็นคนคนเดียวกัน” อ้างจากหนังสือ ปฐมกาล 2:24

พระเยซูทรงอวยพรเด็กเล็กๆ

(มธ.19:13-15;ลก.18:15-17)

13ผู้คนต่างพาเด็กเล็กๆ มาให้พระองค์แตะต้องตัว แต่พวกศิษย์ได้ห้ามไว้ 14เมื่อพระองค์เห็นก็ไม่พอใจ จึงพูดกับพวกศิษย์ว่า “อย่าไปห้ามเด็กๆ พวกนั้น ปล่อยให้เข้ามาหาเรา เพราะแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนที่เป็นเหมือนเด็กๆ พวกนี้ 15เราจะบอกให้รู้ว่า คุณจะไม่ได้เข้าในแผ่นดินของพระเจ้าแน่ๆ ถ้าคุณไม่ยอมรับแผ่นดินของ พระเจ้าเหมือนกับที่เด็กเล็กๆ พวกนี้ยอมรับ” 16แล้วพระองค์ก็ได้โอบเด็กๆ ไว้ในอ้อมแขนและวางมืออวยพรให้กับพวกเขา

เศรษฐีหนุ่ม

(มธ.19:16-30;ลก.18:18-30)

17ในขณะที่พระองค์เริ่มออกเดินทางนั้นก็มีชายหนุ่มคนหนึ่งวิ่งเข้ามาคุกเข่าลงต่อหน้าพระองค์แล้วถามว่า “อาจารย์ผู้ประเสริฐ ผมจะต้องทำยังไงถึงจะมีชีวิตกับพระเจ้าตลอดไปครับ”

18พระเยซูตอบว่า “คุณเรียกเราว่าผู้ประเสริฐทำไม ไม่มีใครประเสริฐหรอก นอกจากพระเจ้าเท่านั้น 19คุณก็รู้กฎปฏิบัติดีอยู่แล้วนี่ ที่ว่าอย่าฆ่าคน อย่าเป็นชู้ อย่าขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าโกง และให้เคารพพ่อแม่*”

20คนหนุ่มคนนั้นก็ว่า “อาจารย์ครับ กฎทุกข้อนี้ผมทำมาตั้งแต่เด็กแล้วครับ”

21พระเยซูมองเขาด้วยความรักและพูดว่า “แต่คุณยังขาดอยู่อีกอย่างหนึ่ง คือให้ไปขายของทุกอย่างที่คุณมีแล้วเอาเงินไปแจกคนจน คุณถึงจะมีทรัพย์สมบัติมากมายในสวรรค์ แล้วมาติดตามเรา”

22เมื่อได้ยินพระเยซูพูดอย่างนี้ เขาก็เดินคอตกจากไปด้วยความเศร้าเสียใจ เพราะเขารวยมาก

23พระเยซูมองไปรอบๆ และพูดกับพวกศิษย์ว่า “คนรวยเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าได้ยากมากจริงๆ”

24พวกศิษย์ต่างก็งงที่ได้ยินพระองค์พูดอย่างนั้น แต่พระเยซูพูดต่อว่า “ลูกๆ เอ๋ยรู้ไหมว่าแผ่นดินของพระเจ้านี่เข้ายากจริงๆ 25จะให้อูฐเอาตัวสอดผ่านรูเข็ม ก็ยังง่ายกว่าจะให้คนรวยเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าเสียอีก”

26พวกศิษย์ก็ยิ่งงงกันไปใหญ่และพูดกันเองว่า “อย่างนี้ จะมีใครรอดล่ะ”

27พระเยซูมองดูพวกเขาแล้วพูดว่า“สำหรับมนุษย์ก็เป็นไปไม่ได้เลย แต่สำหรับพระเจ้าก็เป็นไปได้ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า”

28เปโตรพูดกับพระองค์ว่า “ดูสิครับ พวกเราได้สละทุกอย่างเพื่อมาติดตามอาจารย์”

29พระเยซูจึงพูดว่า “เราจะบอกให้รู้ว่า คนที่ได้สละบ้านเรือน พี่น้องชายหญิง พ่อแม่ ลูกๆ หรือไร่นาเพื่อมาติดตามเราและข่าวดีของเรา 30คนคนนั้นจะได้รับผลตอบแทนคืนเป็นร้อยเท่าของสิ่งที่เขามีในโลกนี้ทั้งบ้านเรือน พี่น้องชายหญิง พ่อแม่ ลูกๆ และไร่นารวมถึงว่าพวกเขาจะต้องถูกกดขี่ข่มเหงด้วย แต่พวกเขาจะมีชีวิตกับพระเจ้าตลอดไปในโลกหน้าที่จะมาถึง 31คนที่เป็นใหญ่เป็นโตที่สุดในตอนนี้จะกลายเป็นคนที่ต่ำต้อยที่สุด ส่วนคนที่ต่ำต้อยที่สุดในตอนนี้จะได้กลายเป็นใหญ่เป็นโตที่สุด”

10:19 “อย่าฆ่า...ให้เคารพพ่อแม่” อ้างมาจากหนังสือ อพยพ 20:12-16 และเฉลยธรรมบัญญัติ 5:16-20

พระเยซูพูดถึงความตายของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง

32พวกเขามุ่งหน้าไปเมืองเยรูซาเล็ม พระเยซูเดินนำหน้า พวกศิษย์ต่างก็แปลกใจ ส่วนพวกที่ติดตามมาก็หวาดกลัว พระองค์พาศิษย์ทั้งสิบสองคนปลีกตัวออกมาข้างๆ และเริ่มเล่าเรื่องที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ให้พวกเขาฟังอีกครั้ง 33พระองค์บอกว่า “ฟังให้ดีนะ พวกเรากำลังจะขึ้นไปเมืองเยรูซาเล็ม และบุตรมนุษย์จะถูกส่งตัวไปให้พวกผู้นำนักบวช และพวกครูสอนกฎปฏิบัติ พวกเขาจะตัดสินให้เขาตายและจะส่งตัวเขาไปให้กับคนต่างชาติ 34แล้วพวกนั้นก็จะเยาะเย้ย ถ่มน้ำลายใส่ เฆี่ยนตี และในที่สุดก็จะฆ่าเขา แต่เขาก็จะฟื้นขึ้นอีกในวันที่สาม”

คำขอของยากอบกับยอห์น

35ยากอบและยอห์น ลูกของเศเบดีได้เข้ามาบอกพระเยซูว่า “อาจารย์ครับ ช่วยพวกเราสักเรื่องได้ไหมครับ”

36พระเยซูถามว่า “จะให้ทำอะไรล่ะ”

37พวกเขาตอบว่า “พออาจารย์ได้รับความยิ่งใหญ่แล้ว ขอให้เราได้นั่งข้างซ้ายอาจารย์คนหนึ่งและข้างขวาอีกคนหนึ่งนะครับ”

38พระเยซูตอบว่า “พวกคุณไม่รู้หรอกว่ากำลังขออะไรอยู่ พวกคุณจะดื่มจอก* ที่เราต้องดื่มนี้ได้หรือ ความทรมานนี้*ที่เราต้องรับ คุณจะรับได้หรือ”

39พวกเขาตอบว่า “ได้ครับ” พระเยซูจึงพูดว่า “คุณจะดื่มจากจอกที่เราจะต้องดื่ม และคุณจะทนทุกข์ทรมานแบบเดียวกับที่เราจะต้องทน 40แต่จะให้ใครนั่งทางซ้ายหรือทางขวาของเรานั้น เราไม่ได้เป็นคนเลือก พระเจ้าจะเป็นผู้เลือกเอง”

41เมื่อศิษย์อีกสิบคนรู้เรื่องนี้ก็โกรธยากอบและยอห์น 42พระเยซูเลยเรียกพวกเขาเข้ามาหาและพูดว่า “พวกคุณก็รู้ว่ากษัตริย์ของพวกคนต่างชาติทำตัวเป็นเจ้าเป็นนายเหนือประชาชน และพวกข้าราชการระดับสูงก็ชอบใช้อำนาจต่อประชาชน 43แต่ในพวกคุณมันจะไม่เป็นอย่างนั้น คนไหนที่อยากจะเป็นใหญ่ก็ให้เขาเป็นคนรับใช้พวกคุณ 44และคนไหนอยากเป็นคนสำคัญที่สุดก็ให้เขาเป็นทาสรับใช้ทุกคน 45เพราะแม้แต่บุตรมนุษย์ ก็ยังไม่ได้มาเพื่อจะให้คนอื่นรับใช้ แต่มาเพื่อจะรับใช้คนอื่น และยอมสละชีวิตเพื่อปลดปล่อยให้คนมากมายเป็นอิสระ”

พระเยซูรักษาคนตาบอดชื่อบารทิเมอัส

(มธ.20:29-34;ลก.18:35-43)

46พระเยซูและพวกศิษย์ได้เดินทางมาถึงเมืองเยรีโค และในระหว่างที่พระองค์และพวกศิษย์กำลังเดินทางออกจากเมืองเยรีโคพร้อมกับชาวบ้านนั้น ก็มีคนตาบอดคนหนึ่งชื่อบารทิเมอัสซึ่งเป็นลูกของทิเมอัสนั่งขอทานอยู่ริมถนน 47เมื่อเขารู้ว่าเป็นพระเยซู ชาวนาซาเร็ธ เขาก็ร้องตะโกนว่า “เยซู บุตรดาวิด สงสารผมด้วยครับ”

48หลายคนตวาดให้เขาเงียบ แต่เขายิ่งตะโกนดังขึ้น “เยซูบุตรดาวิดสงสารผมด้วยครับ”

49พระเยซูจึงหยุด และพูดว่า “เรียกเขามาสิ” พวกเขาก็เลยเรียกคนตาบอดนั้น และบอก

10:38 ดื่มจอก คือจอกที่เต็มไปด้วยความทุกข์
10:38 ความทรมานนี้ ในภาษาเดิม ใช้คำว่าการจุ่ม ในที่นี้พระเยซูหมายถึงการถูกจุ่มลงไปในความทุกข์ยาก

เขาว่า “ดีใจได้แล้ว ลุกขึ้นสิ อาจารย์เรียกแกไปหาแล้ว” 50คนตาบอดนั้นก็โยนเสื้อคลุมทิ้งไปข้างๆ
แล้วกระโดดลุกขึ้นมาหาพระเยซู

51พระองค์ถามเขาว่า “อยากให้เราช่วยอะไร” คนตาบอดตอบว่า “ผมอยากมองเห็นครับ
อาจารย์”

52พระเยซูจึงพูดว่า “ไปเถอะ ความเชื่อของคุณทำให้คุณหายแล้ว” เขาก็มองเห็นได้ทันที
และเดินตามพระองค์ไป

พระเยซูเข้าเมืองเยรูซาเล็มแบบกษัตริย์

(มธ.21:1-11;ลก.19:28-40;ยอ.12:12-19)

11 เมื่อพระเยซูและพวกศิษย์ใกล้ถึงเมืองเยรูซาเล็ม ก็เข้าไปในหมู่บ้านเบธฟายี และหมู่บ้าน
เบธานีที่เชิงเขามะกอกเทศ พระองค์ได้ส่งศิษย์สองคนไปล่วงหน้า 2พร้อมกับสั่งว่า
“ให้เข้าไปที่หมู่บ้านข้างหน้านั้น เมื่อไปถึงจะเห็นลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ ยังไม่เคยมีใครขี่มันมาก่อน
เลย ให้แก้เชือกมันแล้วจูงมาให้เราที่นี่ 3ถ้ามีใครถามว่า ‘แก้เชือกมันทำไม’ ให้ตอบว่า ‘องค์เจ้า
ชีวิตต้องการใช้มัน แล้วจะรีบเอามาคืนให้’”

4ศิษย์ทั้งสองก็ไป และพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่หน้าประตูข้างถนน พวกเขาจึงแก้เชือกออก
5มีบางคนที่ยืนอยู่แถวนั้นถามว่า “แก้เชือกมันทำไม” 6ศิษย์ทั้งสองก็ตอบตามที่พระเยซูสั่งมา พวก
เขาจึงยอมให้เอาลูกลาไป 7เมื่อศิษย์ทั้งสองจูงลูกลามาให้พระเยซู พวกเขาก็ได้เอาเสื้อคลุมของ
ตัวเองปูบนหลังลาให้พระองค์ขี่ไป 8ชาวบ้านมากมายเอาเสื้อมาปูตามทาง บางคนเอากิ่งไม้ที่ตัด
จากทุ่งนามาปูให้ด้วย 9ทั้งพวกที่เดินนำหน้าและพวกที่เดินตามหลัง ก็ส่งเสียงร้องตะโกนว่า

“ไชโย* พระเจ้ายิ่งใหญ่
ขอพระเจ้าอวยพรคนที่มาในนามขององค์เจ้าชีวิต” *(สดุดี 118:25-26)*
10“ขอพระเจ้าอวยพรแผ่นดินของดาวิดบรรพบุรุษของเรา
คือแผ่นดินที่กำลังจะมา
ไชโย แด่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ในสวรรค์”

11แล้วพระเยซูเข้าไปในเมืองเยรูซาเล็ม พระองค์ไปที่วิหาร เดินดูรอบๆจนทั่ว แต่เพราะ
เป็นเวลาเย็นมากแล้ว พระองค์จึงกลับไปที่หมู่บ้านเบธานีกับพวกศิษย์ทั้งสิบสองคน

พระเยซูสาปต้นมะเดื่อ

(มธ.21:18-19)

12วันรุ่งขึ้นขณะที่ออกมาจากหมู่บ้านเบธานีพระเยซูรู้สึกหิวมาก 13พระองค์มองเห็นต้นมะ
เดื่ออยู่แต่ไกล มีใบอยู่เต็มต้น พระองค์ก็เดินเข้าไปใกล้ๆ เพื่อมองหาลูกของมัน แต่เมื่อมาถึง
กลับพบว่าไม่มีลูกเลยสักลูก มีแต่ใบเต็มไปหมดเพราะยังไม่ถึงฤดูออกลูก 14พระองค์จึงพูดกับ
ต้นมะเดื่อนั้นว่า “อย่าให้ใครได้กินลูกจากเจ้าอีกเลย” และพวกศิษย์ได้ยินคำพูดนี้ด้วย

11:9 ไชโย หรือ โฮซันนา ในภาษาอารเมค หมายถึง การอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ในที่นี้ใช้สำหรับการโห่ร้องตะโกนต้อนรับพระองค์ด้วยความยินดี

พระเยซูในวิหาร

(มธ.21:12-17;ลก.19:45-48;ยอ.2:13-22)

15เมื่อมาถึงเมืองเยรูซาเล็ม พระเยซูก็เข้าไปในบริเวณวิหาร และได้ไล่พวกที่มาซื้อขาย
ข้าวของกันอยู่ในวิหารนั้น พระองค์คว่ำโต๊ะคนรับแลกเงินและม้านั่งของพวกที่ขายนกพิราบ
16พระองค์ห้ามไม่ให้คนแบกของผ่านไปมาในเขตวิหาร 17แล้วสั่งสอนพวกเขาว่า "พระคัมภีร์
เขียนไว้แล้วว่า 'วิหารของเราจะเรียกกันว่า บ้านสำหรับอธิษฐาน*สำหรับชนทุกชาติ แต่พวก
เจ้ากลับทำให้เป็นรังโจร'"*
18เมื่อพวกผู้นำนักบวช และพวกครูสอนกฎปฏิบัติรู้เรื่องนี้ก็หาทางที่จะฆ่าพระองค์ แต่
พวกเขากลัวพระองค์เพราะมีชาวบ้านมากมายที่ตื่นเต้นกับคำสอนของพระองค์ 19เย็นวันนั้น
พระเยซูและพวกศิษย์ก็ออกนอกเมืองไป

บทเรียนจากต้นมะเดื่อ

(มธ.21:20-22)

20วันรุ่งขึ้นเมื่อพระเยซู และพวกศิษย์เดินผ่านต้นมะเดื่อต้นเดิม พวกศิษย์เห็นต้นมะเดื่อเหี่ยว
แห้งตายตั้งแต่ยอดถึงโคน 21เปโตรก็นึกขึ้นได้ว่าเมื่อวานพระเยซูสาปมันไว้ เขาจึงบอกพระเยซู
ว่า "อาจารย์ ดูนั่นสิครับ ต้นมะเดื่อที่อาจารย์สาปแช่งไว้แห้งตายแล้ว"
22พระเยซูจึงบอกพวกศิษย์ว่า "เชื่อในพระเจ้าสิ 23เรารับรองว่า ถ้าคุณเชื่อโดยไม่สงสัยเลย
ถ้าคุณสั่งให้ภูเขานี้ลอยไปตกในทะเล มันก็จะเป็นอย่างนั้น 24ไม่ว่าคุณจะอธิษฐานขออะไร ถ้า
คุณเชื่อว่าคุณจะได้รับ คุณก็จะได้ตามนั้น 25ตอนที่คุณอธิษฐาน ถ้าโกรธใครอยู่ก็ต้องยกโทษให้
กับเขาก่อนแล้วพระบิดาของคุณที่อยู่บนสวรรค์ก็จะยกโทษให้กับความบาปของคุณเหมือนกัน" 26*

ผู้นำชาวยิวสงสัยในสิทธิอำนาจของพระเยซู

(มธ.21:23-27;ลก.20:1-8)

27พวกเขาก็เข้าไปในเมืองเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่ง ในขณะที่พระเยซูกำลังเดินอยู่ในวิหารนั้น
พวกหัวหน้านักบวช พวกครูสอนกฎปฏิบัติ และพวกผู้อาวุโส เดินเข้ามาถามพระองค์ว่า 28"แก
มีสิทธิ์อะไรไปไล่พ่อค้าพวกนั้น ใครให้อำนาจกับแก"
29พระเยซูพูดว่า "ตอบคำถามเราก่อนหนึ่งข้อ แล้วเราจะบอกว่าใครให้สิทธิ์เรามาทำอย่างนี้
30ช่วยตอบหน่อยว่าพิธีจุ่มน้ำของยอห์นมาจากสวรรค์หรือมาจากมนุษย์"
31พวกเขาก็ปรึกษากันว่า "ถ้าเราตอบว่า 'มาจากสวรรค์' มันก็จะย้อนถามเราว่า 'แล้ว
ทำไมไม่เชื่อยอห์นล่ะ' 32แต่ถ้าตอบว่า 'มาจากมนุษย์'ชาวบ้านก็จะโกรธแค้นเรา เพราะพวกนั้น
เชื่อว่า ยอห์นเป็นผู้พูดแทนพระเจ้า "
33พวกเขาจึงตอบพระเยซูว่า "ไม่รู้สิ" พระเยซูจึงพูดกับพวกเขาว่า "ถ้าอย่างนั้น เราก็จะ
ไม่บอกเหมือนกันว่าใครให้สิทธิ์เรามาทำอย่างนี้"

11:17 "วิหารของเรา...อธิษฐาน" อ้างจากหนังสือ อิสยาห์ 56:7
11:17 "รังโจร" อ้างจากหนังสือ เยเรมีย์ 7:11
11:26 สำเนากรีกบางฉบับ เพิ่มข้อนี้ว่า "แต่ถ้าคุณไม่ยอมยกโทษให้กับคนอื่น พระบิดาที่อยู่ในสวรรค์ก็จะไม่ยกโทษบาปของคุณเหมือนกัน"

พระเจ้าส่งพระบุตรมา

(มธ.21:33-46;ลก.20:9-19)

12 พระเยซูเล่าเรื่องเปรียบเทียบให้ฟังว่า “มีชายคนหนึ่งทำสวนองุ่นไว้ เขาได้ล้อมรั้วขุดบ่อย่ำองุ่น และสร้างหอคอย เขาให้ชาวสวนกลุ่มหนึ่งมาเช่าสวนนี้ไป แล้วตัวเขาเองก็เดินทางไปต่างประเทศ 2เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวผลองุ่นเขาก็ส่งทาสคนหนึ่งมารับส่วนแบ่งจากผลองุ่นนั้น 3แต่พวกชาวสวนกลับจับทาสคนนั้นทุบตีและไล่กลับไปมือเปล่า 4เจ้าของสวนส่งทาสคนใหม่มาอีก แต่คราวนี้พวกชาวสวนก็ได้รุมกันทุบตีหัวเขาและแกล้งเขาจนอับอาย 5เจ้าของสวนส่งอีกคนหนึ่งมาแต่ก็ถูกฆ่าแล้วเขาก็ยังส่งคนมาอีกเรื่อยๆ คนที่เขาส่งมาก็ถูกตีบ้าง ถูกฆ่าบ้าง

6สุดท้ายเจ้าของสวนเหลือคนเพียงคนเดียว คือลูกชายสุดที่รักของเขา เขาจึงส่งลูกชายมา เขาคิดว่า “พวกนั้นจะต้องนับถือลูกชายของเราแน่ๆ”

7แต่พวกชาวสวนกลับพูดกันว่า “นี่ไง ผู้รับมรดกมาแล้ว ฆ่ามันเลย สวนนี้จะได้ตกเป็นของเรา” 8พวกชาวสวนจึงจับเขาไปฆ่าแล้วโยนศพทิ้งออกไปนอกสวนองุ่นนั้น

9พวกคุณคิดว่าเจ้าของสวนจะทำยังไง เขาจะมาฆ่าพวกชาวสวนนั้น แล้วเอาสวนองุ่นนั้นไปให้ชาวสวนคนอื่นเช่าต่อ 10พวกคุณไม่เคยอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้หรือ ที่ว่า

‘หินที่ช่างก่อสร้างทิ้งแล้ว กลับกลายเป็นหินก้อนที่สำคัญที่สุด*
11องค์เจ้าชีวิตทำให้เป็นอย่างนั้น
สำหรับเราแล้วนี่เป็นเรื่องเหลือเชื่อจริงๆ’” *(สดุดี 118:22-23)*

12พวกผู้นำชาวยิวรู้ว่าพระองค์กำลังพูดถึงพวกเขาว่าเป็นชาวสวนชั่วร้ายนั้น จึงหาทางที่จะจับพระองค์ แต่ก็ไม่กล้าเพราะกลัวชาวบ้าน พวกเขาจึงพากันจากไป

มีคนถามเกี่ยวกับการเสียภาษี

(มธ.22:15-22;ลก.20:20-26)

13พวกผู้นำยิวได้ส่งพวกฟาริสี และพรรคพวกของกษัตริย์เฮโรด† มาเพื่อจับผิดคำพูดพระเยซู 14พวกเขาถามพระองค์ว่า “อาจารย์ครับ เรารู้ว่าท่านเป็นคนซื่อสัตย์ ไม่ลำเอียง ไม่เห็นแก่หน้าใคร และสอนความจริงในสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ทำ ช่วยบอกหน่อยสิครับว่ามันถูกต้องหรือเปล่าที่จะเสียภาษีให้กับซีซาร์* ควรจะเสียหรือไม่ควรจะเสียดี”

15พระองค์รู้ว่าพวกเขามาหลอกถามก็เลยพูดว่า “พวกคุณมาหลอกจับผิดเราทำไม ส่งเหรียญเงินมาอันหนึ่งสิ” 16พวกเขาจึงส่งเหรียญให้พระองค์ แล้วพระองค์ถามพวกเขาว่า “นี่เป็นรูปและชื่อใคร” พวกเขาตอบว่า “ซีซาร์”

17พระเยซูเลยตอบว่า “ของของซีซาร์ก็ให้กับซีซาร์ และของของพระเจ้าก็ให้กับพระเจ้า” พวกเขาก็ทึ่งในคำตอบของพระองค์

12:10 หินก้อนที่สำคัญที่สุด หรือ หินหัวมุม ซึ่งเป็นหินก้อนแรกและเป็นก้อนสำคัญที่สุดในการสร้างตึก
12:13 พรรคพวกของกษัตริย์เฮโรด เป็นกลุ่มนักการเมืองกลุ่มหนึ่งที่สนับสนุนกษัตริย์เฮโรด
12:14 ซีซาร์ เป็นตำแหน่งที่ใช้เรียกจักรพรรดิของอาณาจักรโรมัน

พวกสะดูสีมาถามถึงการฟื้นขึ้นจากความตาย

(มธ.22:23-33;ลก.20:27-40)

18พวกสะดูสี†ได้มาหาพระองค์ (พวกนี้ไม่เชื่อเรื่องการฟื้นขึ้นจากความตาย) พวกเขาถามว่า
19"อาจารย์ครับ โมเสสได้เขียนสั่งพวกเราว่า ถ้าชายคนไหนตายและทิ้งเมียไว้โดยยังไม่มีลูก
ก็ให้น้องชายของคนตายนั้น แต่งงานกับหญิงม่ายคนนี้เพื่อมีลูกไว้สืบสกุลของพี่ชายต่อไป 20ครั้ง
หนึ่งมีพี่น้องอยู่เจ็ดคน พี่ชายคนโตแต่งงานแล้วตายไปโดยไม่มีลูก 21น้องคนที่สองก็มาแต่งงาน
กับเธอต่อ และเขาก็ตายไปโดยยังไม่มีลูก น้องคนที่สามก็มาทำเหมือนกัน 22ทำอย่างนี้จนครบ
ทั้งเจ็ดคนโดยไม่มีใครมีลูกเลย แล้วสุดท้ายหญิงคนนี้ก็ตาย 23ในวันที่ทุกคนฟื้นขึ้นจากความตายนั้น
ผู้หญิงคนนี้จะเป็นเมียของใครครับ เพราะเธอเคยเป็นเมียของพี่น้องทั้งเจ็ดคนเลย"

24พระเยซูว่า "พวกคุณเข้าใจผิดแล้ว นี่เพราะพวกคุณไม่เข้าใจพระคัมภีร์† และไม่รู้จัก
ฤทธิ์เดชของพระเจ้า 25เมื่อคนฟื้นขึ้นจากความตายนั้น จะไม่มีการแต่งงานหรือยกให้เป็นผัว
เมียกันอีกแล้ว แต่พวกเขาจะเป็นเหมือนทูตสวรรค์ 26พวกคุณไม่เคยอ่านในหนังสือของโมเสสหรือ
ในตอนที่พุ่มไม้ติดไฟแต่ไม่ไหม้* พระเจ้าพูดกับโมเสสว่า "เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้า
ของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ* 27พระเจ้าไม่ได้เป็นพระเจ้าของคนตาย แต่เป็นพระเจ้า
ของคนมีชีวิต พวกคุณเข้าใจเรื่องนี้ผิดไปหมดเลย"

กฎข้อสำคัญที่สุด

(มธ.22:34-40;ลก:10:25-28)

28มีครูสอนกฎปฏิบัติคนหนึ่งที่ยืนฟังพวกเขาถามตอบกันอยู่ที่นั่น เขาเห็นว่าพระเยซูตอบได้ดี
มากทีเดียวจึงเข้าไปถามพระองค์ว่า "กฎทั้งหมด ข้อไหนสำคัญที่สุด"

29พระเยซูตอบว่า "ข้อที่สำคัญที่สุดคือ 'โอ พวกอิสราเอลฟังไว้ให้ดี องค์เจ้าชีวิต
พระเจ้าของเราเป็นองค์เจ้าชีวิตแต่เพียงผู้เดียว 30ให้รักองค์เจ้าชีวิตพระเจ้าของเจ้าอย่างสุดใจ
สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของเจ้า'* 31ข้อที่สำคัญรองลงมาคือ 'ให้รักเพื่อนบ้าน
เหมือนรักตัวเอง'* ไม่มีกฎข้อไหนที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าสองข้อนี้อีกแล้ว"

32ครูสอนกฎปฏิบัติคนนี้ก็พูดกับพระเยซูว่า "อาจารย์พูดถูกต้องเลยที่ว่ามีพระเจ้าเพียง
องค์เดียว ไม่มีพระอะไรอีกแล้วนอกจากพระองค์เท่านั้น 33และให้รักพระองค์สุดหัวใจ สุดความคิด
สุดกำลัง และให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง ซึ่งสำคัญยิ่งกว่าการนำเครื่องเผาบูชาและเครื่อง
เซ่นไหว้ต่างๆ มาถวายตามกฎเสียอีก"

34เมื่อพระเยซูเห็นเขาตอบได้อย่างเฉลียวฉลาด พระองค์ก็พูดว่า "คุณอยู่ไม่ไกลจากแผ่น
ดินของพระเจ้าแล้ว" หลังจากนั้นก็ไม่มีใครกล้าถามพระองค์อีกเลย

12:26 พุ่มไม้ติดไฟแต่ไม่ไหม้ อ้างจากหนังสือ อพยพ 3:1-12
12:26 อับราฮัม อิสอัค ยาโคบ บรรพบุรุษที่สำคัญมากของชนชาติอิสราเอลในสมัยพระคัมภีร์เดิม ตอนที่พระเจ้าพูดกับโมเสสนี้ สามคนนี้ตายไปตั้งนานแล้ว แสดงว่าพวกเขามีชีวิตอีกครั้งตอนที่พระองค์พูด
12:26 "เราเป็นพระเจ้าของ...ยาโคบ" อ้างจากหนังสือ อพยพ 3:6
12:30 "รักองค์เจ้าชีวิตพระเจ้าอย่างสุดใจ...สุดกำลังของเจ้า" อ้างจากหนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-5
12:31 "ให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง" อ้างจากหนังสือ เลวีนิติ19:18

พระเยซูถามเรื่องพระคริสต์

(มธ.22:41-46;ลก.20:41-44)

35ระหว่างที่พระเยซูกำลังสอนอยู่ในวิหารนั้น พระองค์ได้ถามว่า “เป็นไปได้อย่างไร ที่พวกครูสอนกฎปฏิบัติบอกว่าพระคริสต์สืบเชื้อสายมาจากดาวิด 36ในเมื่อดาวิดเองได้พูดตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจว่า

“องค์เจ้าชีวิตพระเจ้าได้พูดกับองค์เจ้าชีวิตผู้เป็นพระคริสต์ของผมว่า
นั่งลงทางขวามือของเรา จนกว่าเราจะทำให้ศัตรูของท่าน
ถูกเหยียบอยู่ใต้เท้าของท่าน” *(สดุดี 110:1)*

37แม้แต่ดาวิดเองยังเรียกพระคริสต์ว่า “องค์เจ้าชีวิต” เลย แล้วพระคริสต์จะสืบเชื้อสายมาจากดาวิดได้อย่างไร” มีคนมากมายตั้งอกตั้งใจฟังพระองค์สอน

38พระองค์สอนว่า“ระวังพวกครูสอนกฎปฏิบัติให้ดี พวกนี้ชอบใส่เสื้อคลุมยาวๆเดินไปเดินมาตามตลาดเพื่อให้คนคำนับ 39พวกนี้ชอบนั่งในที่สำคัญที่สุดในที่ประชุม† และชอบนั่งหัวโต๊ะในงานเลี้ยงต่างๆ 40พวกนี้โกงเอาบ้านของพวกแม่ม่ายไป และแกล้งทำเป็นอธิษฐานเสียยืดยาวเพื่ออวดคน คนพวกนี้จะต้องถูกลงโทษหนักกว่าคนอื่นที่ไม่ได้ทำอย่างนั้น

เงินถวายของหญิงม่าย

(ลก.21:1-4)

41เมื่อพระเยซูนั่งอยู่หน้ากล่องรับเงินในวิหารนั้น พระองค์นั่งดูคนใส่เงินในกล่องกัน คนรวยๆก็ใส่เงินเข้าไปมาก 42มีหญิงม่ายยากจนคนหนึ่ง ได้ใส่เหรียญทองแดงเล็กๆ สองเหรียญ*ลงไป

43พระเยซูจึงเรียกพวกศิษย์เข้ามาและบอกว่า “เราจะบอกให้รู้ว่าหญิงม่ายจนๆ คนนี้ได้ใส่เงินเข้าไปในกล่องรับเงินนั้นมากกว่าทุกๆคนเลย 44เพราะคนอื่นๆ ให้จากเงินที่เหลือกินเหลือใช้ แต่หญิงม่ายคนนี้ถึงจะจนมาก แต่ก็ยังอุตส่าห์ให้จากเงินที่เธอมีไว้สำหรับเลี้ยงชีวิต

พระเยซูทำนายว่าวิหารจะถูกทำลาย

(มธ.24:1-44;ลก.21:5-33)

13 เมื่อพระเยซูกำลังเดินออกจากวิหาร† ศิษย์คนหนึ่งพูดขึ้นว่า “อาจารย์ดูตึกพวกนี้สิครับสวยจริงๆ สร้างจากหินก้อนใหญ่ๆ ทั้งนั้น”

2พระเยซูตอบเขาว่า “เห็นตึกใหญ่โตพวกนี้กันแล้วใช่ไหม มันจะถูกทำลายจนไม่เหลือแม้แต่ซากของหินที่เรียงซ้อนกันอยู่นี้ให้เห็นอีกเลย”

3เมื่อพระเยซูนั่งอยู่บนภูเขามะกอกเทศ*ที่อยู่ตรงข้ามกับวิหารนั้น เปโตร ยากอบ ยอห์น และอันดรูว์ มาถามพระองค์เป็นการส่วนตัวว่า 4“สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ครับ แล้วจะมีวี่แววอะไรบอกให้รู้ไหมครับว่ามันใกล้จะเกิดขึ้นแล้ว”

5พระองค์ก็ตอบว่า “ระวังให้ดี อย่าให้ใครหลอกเอาล่ะ 6เพราะจะมีหลายคนมาแอบอ้าง

12:42 เหรียญทองแดงเล็กๆ สองเหรียญ ในภาษากรีก ใช้คำว่า “เล็บตรอน” หนึ่งเล็บตรอนมีค่าเท่ากับ 1/123 เดนาริอัน หนึ่งเดนาริอันมีค่าเท่ากับค่าแรงคนงานหนึ่งวัน

13:3 ภูเขามะกอกเทศ เป็นภูเขาที่ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของเมืองเยรูซาเล็ม เป็นสถานที่ที่ผู้คนสามารถมองลงมาเห็นบริเวณวิหารได้

ชื่อของเราว่าพวกเขาเป็นพระคริสต์ และจะมีหลายคนหลงเชื่อ 7เมื่อคุณได้ยินเสียงสงคราม หรือได้ยินข่าวลือว่าเกิดสงครามก็ไม่ต้องตกใจ เพราะมันต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่นั่นยังไม่ใช่วันสุดท้าย 8ชนชาติต่างๆ จะลุกฮือขึ้นมาต่อสู้กัน อาณาจักรต่างๆ จะรบราฆ่าฟันกัน จะเกิดแผ่นดินไหวไปทั่ว และผู้คนจะไม่มีอาหารกินกัน นี่เป็นแค่จุดเริ่มต้นเอง เหมือนเจ็บท้องเตือนก่อนคลอดลูก

9ระวังตัวให้ดี พวกคุณจะถูกจับไปขึ้นศาล จะถูกเฆี่ยนในที่ประชุมของชาวยิว และพวกคุณจะต้องยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าเมืองและกษัตริย์เพราะเรา เพื่อพูดเกี่ยวกับเราให้พวกเขาฟัง 10แต่ก่อนที่วันสุดท้ายจะมาถึง ข่าวดี†จะต้องได้ประกาศออกไปทั่วทุกชนชาติเสียก่อน 11ตอนที่พวกคุณถูกจับไปขึ้นศาล ไม่ต้องห่วงว่าจะพูดแก้ตัวอย่างไร ให้พูดไปตามที่พระเจ้าบอกในเวลานั้น เพราะคนที่พูดนั้นไม่ใช่ตัวคุณเอง แต่เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์

12พี่น้องจะหักหลังกันเองจนตาย พ่อจะหักหลังลูกจนทำให้ลูกต้องตาย ลูกๆ จะเป็นศัตรูกับพ่อแม่ จนทำให้พ่อแม่ต้องตายเหมือนกัน 13ทุกคนจะเกลียดพวกคุณ เพราะคุณเป็นคนของเรา แต่ใครทนได้จนถึงที่สุดก็จะรอด

ความน่าสยดสยอง

14"เมื่อพวกคุณเห็นสิ่งที่น่าขยะแขยง*ที่เป็นต้นเหตุของความหายนะ อยู่ในที่ที่ไม่ควรจะอยู่ (ผู้อ่านน่าจะรู้ว่าหมายถึงอะไร) ก็ให้คนที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปที่ภูเขา 15อย่าให้คนที่อยู่บนหลังคาบ้านกลับเข้าไปเก็บของในบ้าน 16อย่าให้คนที่อยู่ในไร่นากลับไปเอาเสื้อคลุม 17ในช่วงนั้นพวกผู้หญิงท้องและแม่ลูกอ่อนที่ให้นมลูกนี่น่าสงสารจริงๆ 18อธิษฐานขออย่าให้เรื่องน่ากลัวนี้เกิดขึ้นในหน้าหนาวเลย 19เพราะมันจะเป็นเวลาที่ทุกข์ยากที่สุดนับตั้งแต่พระเจ้าสร้างโลกมาจะไม่มีอะไรที่แย่ไปกว่านี้อีกแล้วในอนาคต 20ถ้าองค์เจ้าชีวิตไม่ทำให้วันนั้นสั้นลงก็จะไม่มีใครรอดชีวิตเลย แต่เพราะเห็นแก่คนที่พระองค์ได้เลือกไว้ พระองค์ก็เลยทำให้วันนั้นสั้นลง 21ถ้ามีใครมาบอกว่า 'นี่ไง พระคริสต์'† หรือ 'โน่นไง พระองค์' ก็อย่าไปหลงเชื่อ 22เพราะจะมีพวกพระคริสต์จอมปลอมและพวกผู้พูดแทนพระเจ้าจอมปลอมเกิดขึ้น และพวกนี้จะทำสิ่งอัศจรรย์เพื่อหลอกลวงแม้แต่คนที่พระเจ้าได้เลือกไว้แล้วถ้าเป็นไปได้ 23ระวังตัวให้ดี เพราะเราได้เตือนทุกสิ่งทุกอย่างนี้ไว้ล่วงหน้าแล้ว

บุตรมนุษย์จะมา

24"ต่อจากความทุกข์ยากนั้น
ดวงอาทิตย์จะมืดมิดไป ดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง
25ดวงดาวจะตกจากฟ้าสวรรค์
และพวกผู้มีอำนาจบนฟ้าสวรรค์จะถูกสั่นคลอน' *(อิสยาห์ 13:10; 34:4,5)*

26แล้วผู้คนก็จะได้เห็นบุตรมนุษย์†มาในเมฆพร้อมด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ และเต็มไปด้วยสง่าราศี 27แล้วพระองค์จะส่งหมู่ทูตสวรรค์ของพระองค์มารวบรวมผู้ที่พระองค์ได้เลือกไว้แล้วจากทั่วทั้งแผ่นดินโลก จากขอบโลกด้านหนึ่งไปถึงสุดขอบฟ้าอีกด้านหนึ่ง

13:14 สิ่งที่น่าขยะแขยง ให้ดูหนังสือ ดาเนียล 9:27;12:11 (เปรียบเทียบกับ ดาเนียล 11:31)

บทเรียนจากต้นมะเดื่อ

28มาเรียนรู้จากต้นมะเดื่อกันเถอะ เมื่อต้นมะเดื่อเริ่มแตกหน่อและผลิใบอ่อน พวกคุณก็รู้
ว่าใกล้ถึงหน้าร้อนแล้ว 29ก็เหมือนกัน เมื่อพวกคุณเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นก็ให้รู้ว่าเวลา*นั้นใกล้มาถึงแล้ว
เวลานั้นอยู่ที่หน้าประตูนี่เอง 30เราจะบอกให้รู้ว่า สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นก่อนที่คนในสมัยนี้จะตาย
31สวรรค์และโลกจะล่มสลายไป แต่ถ้อยคำของเราจะคงอยู่ตลอดไป

พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ว่าเมื่อไหร่เวลานั้นจะมาถึง

32ไม่มีใครรู้วันเวลานั้น แม้แต่หมู่ทูตสวรรค์หรือพระบุตรเอง มีแต่พระบิดาพระองค์เดียว
เท่านั้นที่รู้ 33เพราะพวกคุณไม่รู้ว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อไหร่ ดังนั้นให้ระวังตัวอยู่เสมอ อย่าประมาท
34เหมือนกับที่ชายคนหนึ่งทิ้งบ้านออกเดินทางไปที่อื่นพร้อมกับสั่งงานให้ทาสแต่ละคนในบ้านทำ
และได้สั่งยามให้เฝ้าประตูบ้านดีๆ 35พวกคุณก็ต้องพร้อมอยู่เสมอ เพราะไม่รู้ว่าเจ้าของบ้านจะ
กลับมาเมื่อไหร่ อาจจะเป็นตอนเย็น ตอนเที่ยงคืน ตอนไก่ขันเช้ามืด หรือตอนสายๆ 36เพื่อว่า
เมื่อเขากลับมาอย่างกระทันหัน เขาจะได้ไม่พบว่าพวกคุณกำลังนอนหลับอยู่ 37สิ่งที่เราสั่งพวก
คุณไว้เราก็ได้สั่งกับทุกๆ คนด้วย คือ 'ให้ระวังอยู่เสมอ' "

พวกหัวหน้าวางแผนฆ่าพระเยซู

(มธ.26:1-5;ลก.22:1-2;ยอ.11:45-53)

14 อีกสองวันจะถึงเทศกาลวันปลดปล่อย† และเทศกาลขนมปังไม่มีเชื้อ† พวกผู้นำนักบวช
และพวกครูสอนกฎปฏิบัติ ก็หาทางที่จะแอบจับพระเยซูเพื่อเอาไปฆ่า 2พวกเขา
ตกลงกันว่า "จะไม่ทำในช่วงเทศกาล เพราะชาวบ้านจะก่อการจลาจลขึ้น"

หญิงคนหนึ่งชโลมน้ำหอมให้พระเยซู

(มธ.26:6-13;ยอ.12:1-8)

3เมื่อพระเยซูอยู่ที่หมู่บ้านเบธานี ขณะที่กำลังกินอาหารอยู่ในบ้านของซีโมนคนที่เคย
เป็นโรคผิวหนังร้ายแรงก็มีหญิงคนหนึ่งถือขวด*น้ำมันหอมนาระดา*ซึ่งมีราคาแพงมากเข้ามา นาง
ทุบปากขวดให้แตกและชโลมน้ำมันหอมนั้นลงบนศีรษะของพระเยซู
4ทำให้บางคนที่อยู่ที่นั่นไม่พอใจและบ่นกันว่า "ทำไมถึงทำเสียของอย่างนี้ 5ถ้าเอาน้ำหอมนี
ไปขายคงได้เงินถึงสามร้อยเหรียญเงิน จะได้เอาไปแจกจ่ายให้กับคนจน" แล้วพวกเขาก็ต่อว่า
เธอเป็นการใหญ่
6แต่พระเยซูบอกว่า "อย่ายุ่งกับเธอเลย ไปวุ่นวายกับเธอทำไม เธอได้ทำสิ่งที่ยอดเยี่ยม
มากให้กับเรา 7จะมีคนจนอยู่กับพวกคุณตลอดเวลา อยากช่วยเวลาไหนก็ได้ แต่เราจะไม่อยู่กับ
พวกคุณเสมอไป 8และนี่เป็นสิ่งเดียวที่เธอจะทำให้กับเราได้ก็คือการเทน้ำมันหอมบนตัวเราเพื่อ
เตรียมร่างของเราล่วงหน้าก่อนการฝัง 9เราจะบอกให้รู้ว่า ไม่ว่าข่าวดีนี้จะประกาศไปที่ไหนๆ ใน

13:29 เวลา เป็นเวลาที่พระเยซูพูดถึงสำหรับเหตุการณ์สำคัญที่จะเกิดขึ้น ดูหนังสือลูกา 21:31 ที่พระเยซูพูดว่านี่เป็นเวลาที่แผ่นดินของพระเจ้าจะมาตั้งอยู่

14:3 ขวด เป็นขวดที่ทำมาจากหินที่มีความสวยงามมาก

14:3 น้ำมันหอมนาระดา เป็นน้ำมันที่แพงมาก สกัดมาจากรากของต้นนาระดา

โลกนี้ ก็จะมีคนพูดถึงเรื่องที่เธอทำให้กับเรานี้เสมอเพื่อเป็นการระลึกถึงเธอ”

ยูดาสตกลงที่จะช่วยศัตรูของพระเยซู

(มธ.26:14-16;ลก.22:3-6)

10แล้วยูดาสอิสคาริโอท ศิษย์คนหนึ่งในสิบสองคนของพระเยซูก็ได้ไปหาพวกหัวหน้านักบวช
เพื่อเสนอตัวที่จะช่วยจับพระเยซูให้ 11พวกเขาดีใจมากที่ได้ยินอย่างนั้น และสัญญาว่าจะจ่าย
เงินให้เป็นค่าตอบแทน ดังนั้นยูดาสจึงเริ่มหาโอกาสเหมาะที่จะส่งมอบพระเยซูให้กับพวก
หัวหน้านักบวช

อาหารมื้อสุดท้ายของพระเยซูกับพวกศิษย์

(มธ.26:17-25;ลก.22:7-14,21-23;ยอ.13:21-30)

12ในวันแรกของเทศกาลขนมปังไม่มีเชื้อ ซึ่งเป็นวันที่พวกยิวจะฆ่าลูกแกะถวายพระเจ้า
สำหรับเทศกาลวันปลดปล่อย*ด้วย พวกศิษย์ของพระเยซูได้ถามพระองค์ว่า “จะให้พวกเราไป
เตรียมอาหารสำหรับเทศกาลวันปลดปล่อย ให้กับอาจารย์ที่ไหนดีครับ”

13พระเยซูจึงส่งศิษย์สองคนไป พระองค์สั่งว่า “พวกคุณเข้าไปในเมืองแล้วจะเจอผู้ชายที่
แบกเหยือกน้ำ ให้ตามเขาไป14ให้พูดกับเจ้าของบ้านที่ชายคนนั้นเข้าไปว่า ‘อาจารย์ให้ถามว่า
ห้องที่เราจะใช้กินอาหารในเทศกาลวันปลดปล่อยกับพวกศิษย์นั้นอยู่ที่ไหน’ 15แล้วเขาจะพาคุณ
ไปดูห้องใหญ่ชั้นบนที่เตรียมไว้พร้อมแล้ว ให้พวกคุณจัดอาหารที่นั่น”

16แล้วศิษย์ทั้งสองก็เข้าไปในเมือง และได้เจอกับทุกอย่างเหมือนกับที่พระเยซูบอก พวกเขา
ดังนั้นพวกเขาจึงเตรียมอาหารสำหรับเทศกาลวันปลดปล่อยที่นั่น

17เมื่อถึงตอนเย็น พระเยซูมาถึงบ้านหลังนั้นพร้อมกับพวกศิษย์เอกทั้งสิบสองคน 18ในขณะ
ที่กำลังกินอยู่นั้น พระเยซูพูดว่า “เราจะบอกให้รู้ว่า คนหนึ่งในพวกคุณจะหักหลังเรา และเขาก็
นั่งกินอยู่กับเราที่นี่ด้วย”

19พวกศิษย์รู้สึกเป็นทุกข์มาก ต่างคนต่างก็ถามพระองค์ว่า “คงไม่ใช่ผม ใช่ไหมครับ”

20พระเยซูจึงพูดกับพวกเขาว่า “คนหนึ่งในพวกคุณสิบสองคนนี่แหละ คนที่จุ่มขนมปังใน
จานเดียวกับเรา 21บุตรมนุษย์จะต้องตายเหมือนกับที่พระคัมภีร์†ได้เขียนไว้แล้ว แต่คนที่ได้หัก
หลังบุตรมนุษย์นั้นน่าละอายที่สุดเลย ถ้าเขาไม่ได้เกิดมาก็คงจะดีกว่า”

ขนมปังและเหล้าองุ่น

(มธ.26:26-30;ลก.22:15-20;1คร.11:23-25)

22ขณะที่กำลังกินอาหารอยู่นั้น พระเยซูได้หยิบขนมปังขึ้นมาสรรเสริญขอบคุณพระเจ้า จาก
นั้นก็หักแบ่งให้พวกศิษย์แล้วพูดว่า “รับไปกินสิ นี่คือร่างกายของเรา”

23แล้วพระองค์หยิบถ้วยขึ้นมาขอบคุณพระเจ้าและยื่นให้กับพวกศิษย์ พวกเขาก็ได้ดื่มจาก
ถ้วยนั้นทุกคน

14:26 ภูเขามะกอกเทศ เป็นภูเขาที่ตั้งอยู่ใกล้ๆเมืองเยรูซาเล็ม

14:12 ลูกแกะถวายพระเจ้าสำหรับเทศกาลวันปลดปล่อย เป็นส่วนหนึ่งของการเลี้ยงฉลองในเทศกาลวันปลดปล่อย เป็นการฆ่าลูกแกะเพื่อมาบูชาพระเจ้า ดูจากหนังสือ อพยพ 12:3-9

24แล้วพระองค์พูดว่า “นี่คือเลือดของเรา พระเจ้าทำสัญญาขึ้นมาจากเลือดนี้ มันได้หลั่งไหลออกมาเพื่อคนเป็นจำนวนมาก 25เราจะบอกให้รู้ว่า เราจะไม่ดื่มเหล้าองุ่นอีกเลยจนกว่าจะถึงวันนั้นที่เราจะดื่มเหล้าองุ่นใหม่ในแผ่นดินของพระเจ้า”

26แล้วพวกเขาก็ได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า และออกไปที่ภูเขามะกอกเทศ*

พวกศิษย์ทิ้งพระเยซูไปหมด

(มธ.26:31-35;ลก.22:31-34;ยฮ.13:36-38)

27พระเยซูพูดกับพวกศิษย์ว่า “พวกคุณจะทิ้งเราไปกันหมดทุกคน เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า

‘เราจะฆ่าคนเลี้ยงแกะ และลูกแกะก็จะวิ่งหนีกระเจิดกระเจิงไป’ *(เศคาริยาห์ 13:7)*

28แต่เมื่อเราฟื้นขึ้นจากความตาย เราจะล่วงหน้าพวกคุณไปที่แคว้นกาลิลีก่อน”

29แต่เปโตรพูดกับพระองค์ว่า “ถึงคนอื่นจะทิ้งอาจารย์ไปหมด ผมก็จะไม่มีวันทิ้งอาจารย์ไปอย่างเด็ดขาด”

30พระเยซูจึงพูดกับเขาว่า “เราจะบอกให้ว่า คืนนี้แหละก่อนไก่ขันครั้งที่สอง คุณจะบอกว่าไม่รู้จักเราสามครั้ง”

31แต่เปโตรก็ยังยืนยันเสียงแข็งว่า “ถึงจะตายผมก็ไม่มีวันปฏิเสธอาจารย์” และพวกศิษย์คนอื่นๆ ก็พูดอย่างเดียวกัน

พระเยซูอธิษฐานอยู่ตามลำพัง

(มธ.26:36-46;ลก.22:39-46)

32พวกเขามาถึงสถานที่แห่งหนึ่งเรียกว่า เกทเสมนี พระเยซูบอกกับพวกศิษย์ว่า “นั่งคอยอยู่ที่นี่นะ เราจะไปอธิษฐาน” 33พระองค์พาเปโตร ยากอบ และยอห์น ไปด้วย แล้วพระองค์ก็เริ่มโศกเศร้าเสียใจและเป็นทุกข์ยิ่งนัก 34จึงบอกพวกเขาว่า “เราทุกข์ใจมากจนเกือบจะตายอยู่แล้ว เฝ้าอยู่ที่นี่นะ”

35พระองค์เดินห่างออกไปอีกหน่อยหนึ่ง แล้วซบหน้าลงกับพื้นดิน อธิษฐานว่า ถ้าเป็นไปได้ขอให้เวลาแห่งการทนทุกข์ทรมานนี้ผ่านพ้นไปจากพระองค์ 36พระองค์พูดว่า “อับบา* พระบิดา ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้สำหรับพระองค์ ขอช่วยเอาจอก* แห่งความทุกข์ทรมานนี้พ้นไปจากลูกด้วยเถิด แต่ขอให้เป็นไปตามความต้องการของพระบิดา ไม่ใช่ความต้องการของลูก”

37แล้วพระองค์ก็เดินกลับมา เห็นพวกศิษย์นอนหลับอยู่ พระองค์จึงพูดกับเปโตรว่า “ซีโมน ยังจะหลับอยู่อีกเหรอ คุณจะตื่นเป็นเพื่อนเราสักชั่วโมงไม่ได้เลยเหรอ 38พวกคุณต้องระวังตัวและอธิษฐาน จะได้ไม่ตกเข้าไปในการยั่วยวน ถึงแม้จิตใจอยากจะทำในสิ่งที่ถูกต้อง แต่ร่างกายก็ยังอ่อนแออยู่”

39พระองค์เดินไปอธิษฐานอีกครั้งหนึ่งและพูดเหมือนเดิม 40พอเดินกลับมา ก็เจอพวกศิษย์ยังนอนหลับอยู่ เปลือกตาเขาหนักอึ้งลืมไม่ขึ้น เขาไม่รู้จะพูดอะไรกับพระองค์

41ต่อมาพระองค์ก็ได้เดินกลับมาดูพวกเขาอีกเป็นครั้งที่สาม และพูดว่า “ยังนอนหลับพักผ่อนกันอยู่อีกเหรอ นอนพอแล้ว ชั่วโมงที่บุตรมนุษย์จะถูกหักหลังให้ไปอยู่ในมือของพวกคน

14:36 อับบา เป็นคำที่เด็กๆ ชาวยิวใช้เรียกพ่อของเขา

14:36 จอก พระเยซูกำลังหมายถึงความตายที่พระองค์จะได้รับ เหมือนกับการดื่มบางอย่างที่ขมมาก

บาปนั้นมาถึงแล้ว 42ลุกขึ้นไปกันเถิด นั่นไง คนที่หักหลังเรามาถึงแล้ว”

พระเยซูถูกจับ

(มธ.26:47-56;ลก.22:47-53;ยอ.18:3-12)

43พระเยซูพูดยังไม่ทันขาดคำ ยูดาส ศิษย์คนหนึ่งในสิบสองคนก็มาถึงพร้อมกับคนกลุ่มใหญ่ที่ถือดาบและไม้กระบอง พวกหัวหน้านักบวช† พวกครูสอนกฎปฏิบัติ และพวกผู้อาวุโสส่งพวกเขามา
44ยูดาสบอกพวกนั้นล่วงหน้าแล้วว่า “คนที่ผมเข้าไปจูบก็คือคนคนนั้นแหละ เข้าไปจับกุมตัวเอาไปเลย” 45เมื่อยูดาสมาถึงก็เดินเข้าไปหาพระเยซูและพูดว่า “อาจารย์ครับ” แล้วจูบพระองค์ 46พวกนั้นก็เข้ามาจับกุมตัวพระองค์ 47คนหนึ่งในพวกพระเยซูที่ยืนอยู่ ใกล้ๆ นั้นได้ชักดาบของเขาออกมา แล้วก็ฟันถูกหูทาสคนหนึ่งของนักบวชสูงสุด†ขาดไป
48พระเยซูพูดกับพวกนั้นว่า “เห็นเราเป็นโจรหรือยังไงถึงได้ถือดาบและไม้กระบองมาจับเรา 49เราอยู่กับพวกคุณทุกวัน สอนอยู่ในวิหาร แต่พวกคุณก็ไม่จับ แต่ทุกอย่างก็ต้องเป็นไปตามที่ได้เขียนไว้แล้วในพระคัมภีร์” 50ส่วนพวกศิษย์วิ่งหนีทิ้งพระองค์ไปกันจนหมด
51มีชายหนุ่มคนหนึ่งที่ติดตามพระองค์มา ไม่ได้สวมใส่อะไรเลย นอกจากห่มผ้าป่านผืนหนึ่ง เมื่อพวกนั้นพยายามจะจับเขา 52เขาก็ได้สลัดผ้าป่านทิ้งแล้วเปลือยกายวิ่งหนีไป

พระเยซูอยู่ต่อหน้าผู้นำชาวยิว

(มธ.26:57-68;ลก.22:54-55,63-71;ยอ.18:13-14,19-24)

53พวกเขานำตัวพระเยซูไปพบนักบวชสูงสุด† พวกหัวหน้านักบวช พวกผู้นำชาวยิว และพวกครูสอนกฎปฏิบัติได้อยู่ชุมนุมกันที่นั่น 54เปโตรได้ตามพระเยซูมาห่างๆ เข้าไปยังลานบ้านของนักบวชสูงสุดด้วย เขาไปนั่งผิงไฟให้ตัวอุ่นอยู่กับพวกผู้คุม
55พวกหัวหน้านักบวชและบรรดาสมาชิกสภาแซนฮีดริน† พยายามหาพยานมากล่าวหาพระเยซูเพื่อจะได้จับพระองค์ไปฆ่า แต่ก็หาไม่ได้เลย 56ถึงแม้จะมีพยานเท็จหลายคน แต่สิ่งที่พวกเขาพูดก็ไม่ตรงกันเลย
57ในที่สุดมีบางคนยืนขึ้นเป็นพยานเท็จกล่าวหาพระเยซูว่า 58“พวกเราได้ยินเขา พูดว่า ‘เราจะทำลายวิหารนี้ ที่สร้างขึ้นมาด้วยมือมนุษย์ และภายในสามวัน เราจะสร้างอีกวิหารหนึ่งขึ้นมาใหม่ที่ไม่ได้ใช้มือมนุษย์สร้าง’” 59แต่คำพยานในเรื่องนี้ก็ไม่ตรงกันอีก
60นักบวชสูงสุดจึงได้ยืนขึ้นต่อหน้าคนทั้งหลาย และถามพระเยซูว่า “เขากล่าวหาแกอย่างนี้ แกจะไม่พูดแก้ตัวอะไรเลยหรือ” 61แต่พระเยซูก็ยังคงเงียบไม่ตอบอะไร แล้วนักบวชสูงสุดจึงถามพระองค์ว่า “แกเป็นพระคริสต์ บุตรของพระเจ้าหรือ”*
62พระเยซูจึงตอบว่า “ใช่ เราเป็น และพวกคุณจะได้เห็นบุตรมนุษย์มาบนเมฆในท้องฟ้า พระองค์นั่งอยู่ทางขวามือของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจทั้งหมด”
63นักบวชสูงสุดก็ฉีกทึ้งเสื้อผ้าของตน และพูดว่า “เราไม่ต้องการพยานอีกแล้ว 64พวกคุณก็ได้ยินคำหมิ่นประมาทของมันแล้ว พวกคุณคิดว่ายังไง” พวกเขาทุกคนตัดสินว่า พระองค์มีความผิดและสมควรตาย 65บางคนถ่มน้ำลายใส่พระองค์ บางคนปิดหน้าพระองค์ ชกหน้าพระองค์

14:61 หรือ “แกเป็นพระคริสต์ บุตรของผู้ที่ได้รับการสรรเสริญหรือ”

แล้วถามพระองค์ว่า “ผู้พูดแทนพระเจ้า ลองทายดูซิว่าใครเป็นคนชกแก” และพวกผู้คุมก็พาพระองค์ไปทุบตี

เปโตรได้ปฏิเสธพระเยซู

(มธ.26:69-75;ลก.22:56-62;ยฮ.18:15-18,25-27)

66เปโตรยังอยู่ที่ลานบ้านข้างล่างนั้น สาวใช้คนหนึ่งในบ้านเดินผ่านมา 67เธอเห็น เปโตรผิงไฟอยู่ก็เข้ามาดูใกล้ๆ และพูดว่า “แกก็อยู่กับเยซูชาวนาซาเร็ธนี่นา”

68แต่เปโตรก็ได้ปฏิเสธว่า “ผมไม่รู้ไม่เข้าใจว่าคุณพูดเรื่องอะไร” แล้วเปโตรก็เดินไปทางประตูเข้าบ้าน และไก่ก็ขัน

69เมื่อสาวใช้เห็นเปโตรที่นั่นอีก เธอบอกกับคนที่ยืนอยู่แถวๆ นั้นว่า “เขาเป็นคนหนึ่งในพวกนั้น” 70เปโตรปฏิเสธอีก และอีกสักพักหนึ่งหลังจากนั้น พวกคนที่ยืนอยู่ที่นั่นก็ได้พูดกับเปโตรว่า “แกเป็นหนึ่งในพวกนั้นแน่ เพราะแกก็เป็นชาวกาลิลีเหมือนกัน”

71แต่เปโตรก็เริ่มสบถ*โดยพูดว่า “สาบานได้เลย ว่าผมไม่เคยรู้จักชายคนที่พวกคุณพูดถึง”

72ทันใดนั้น ไก่ก็ขันเป็นครั้งที่สอง แล้วเปโตรก็นึกถึงคำพูดของพระเยซูขึ้นมาได้ว่า “ก่อนไก่ขันครั้งที่สอง คุณจะปฏิเสธเราสามครั้ง” แล้วเขาก็ร้องไห้โฮออกมา

เจ้าเมืองปีลาตตั้งคำถามพระเยซู

(มธ.27:1-2,11-14;ลก.23:1-5;ยฮ.18:28-38)

15 พอรุ่งเช้าพวกหัวหน้านักบวช ผู้อาวุโสพวกครูสอนกฎปฏิบัติและสมาชิกสภาแซนฮีดริน† ก็วางแผนกันว่าจะทำอย่างไรกับพระเยซูดี พวกเขาจับพระเยซูมัดไว้แล้วพาไปมอบให้กับปีลาต*

2ปีลาตถามพระองค์ว่า “แกเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ” พระเยซูก็ตอบว่า “คุณพูดถูกแล้ว”

3พวกหัวหน้านักบวชได้กล่าวหาพระองค์ในหลายๆ เรื่อง4ปีลาตจึงถามพระองค์ อีกว่า “แกจะไม่แก้ตัวเลยหรือ เห็นหรือเปล่าว่าพวกเขากล่าวหาแกตั้งหลายเรื่อง”

5แต่พระเยซูก็ไม่ตอบ ซึ่งทำให้ปีลาตแปลกใจมาก

พระเยซูถูกตัดสินประหารชีวิต

(มธ.27:15-31;ลก.23:13-25;ยฮ.18:39-19:16)

6ตามปกติในช่วงเทศกาลวันปลดปล่อย เป็นประเพณีที่ปีลาตจะยอมปล่อยนักโทษคนหนึ่งตามที่พวกเขาขอมา 7ชายคนหนึ่งชื่อ บารับบัส ติดคุกอยู่กับพวกก่อการจลาจล เพราะพวกเขาได้ก่อการจลาจลและฆ่าคนในครั้งนั้นด้วย 8คนก็มาทวง ปีลาตให้ปล่อยนักโทษตามที่เคยทำมา

9ปีลาตจึงถามพวกเขาไปว่า “พวกเจ้าอยากให้เราปล่อยกษัตริย์ของชาวยิวหรือเปล่า” 10ที่พูดอย่างนี้ก็เพราะปีลาตรู้แล้วว่า พวกหัวหน้านักบวชจับพระเยซูมาเพราะอิจฉา 11แต่พวกหัวหน้านักบวชนั้นได้ยุแหย่ให้พวกชาวบ้านขอให้ปีลาตปล่อยบารับบัสแทนพระเยซู

14:71 สบถ คือการสาปแช่งตัวเองถ้าหากเขาพูดโกหก

15:1 ปีลาต ชื่อเต็มคือปอนติส ปีลาต เป็นเจ้าหน้าที่ที่รัฐบาลโรมันส่งมาให้เป็นผู้ว่าราชการแคว้นยูเดียของพวกยิว ในปี ค.ศ.26-36 (พ.ศ.569-579)

12ปีลาตก็ได้ถามพวกเขาอีกครั้งหนึ่งว่า“แล้วพวกเจ้าจะให้เราทำยังไงกับคนที่พวกเจ้าเรียกว่า
กษัตริย์ของพวกยิว”
13พวกเขาตะโกนกลับมาว่า “ตรึงมัน”
14แต่ปีลาตถามว่า “ทำไมล่ะ เขาทำผิดอะไร” แต่พวกเขายิ่งตะโกนดังขึ้นๆ ว่า “ตรึงมัน”
15ปีลาตอยากจะเอาใจชาวบ้าน จึงปล่อยบารับบัสให้กับพวกเขา และสั่งพวกทหาร ให้
เฆี่ยนตีพระเยซู หลังจากนั้นจึงพาไปตรึงที่กางเขน

พวกทหารล้อเลียนพระเยซู

16พวกทหารพาพระเยซูเข้าไปในศูนย์บัญชาการใหญ่(ที่เรียกว่า ศาลปรีโทเรียม) และเรียก
ทหารทั้งกองพันมา 17พวกเขาเอาเสื้อคลุมสีม่วง*มาใส่ให้พระองค์ และเอาหนามมาสานเป็น
มงกุฎสวมให้กับพระองค์ 18แล้วพวกเขาก็แกล้งทำเป็นคำนับเพื่อล้อเลียนพระองค์ และพูดว่า “ขอ
ให้กษัตริย์ของชาวยิวจงเจริญ” 19พวกเขาเอาไม้เรียวตีศีรษะพระองค์ ถ่มน้ำลายใส่ และแกล้ง
ทำเป็นคุกเข่าลงกราบไหว้พระองค์ 20เมื่อแกล้งพระองค์กันอย่างสนุกสนานจนเป็นที่พอใจแล้ว
พวกเขาก็ถอดเสื้อคลุมสีม่วงออกและสวมใส่เสื้อผ้าตัวเดิมให้กับพระองค์แล้วจึงนำพระองค์ออกมา
เพื่อไปตรึงที่กางเขน

พระเยซูถูกตรึงที่กางเขน

(มธ.27:32-44;ลก.23:26-43;ยอ.19:17-27)

21ในระหว่างทางที่แห่พระเยซูไปนั้นได้พบชายคนหนึ่งมาจากไซรีน ชื่อซีโมน ซึ่งเป็นพ่อของ
อเล็กซานเดอร์ และรูฟัส เขากำลังเดินกลับมาจากชนบท พวกทหารก็ได้บังคับให้เขาแบกไม้
กางเขนแทนพระเยซู 22พวกเขาพาพระเยซูมาถึงสถานที่หนึ่งชื่อ กลโกธา(แปลว่า เนินหัวกระโหลก)
23เขาเอาเหล้าองุ่นผสมกับมดยอบ*มาให้พระองค์ดื่ม แต่พระองค์ไม่ยอมดื่ม 24พวกเขาตรึง
พระองค์ที่ไม้กางเขน ส่วนพวกทหารก็ได้จับฉลากแบ่งปันเสื้อผ้าของพระองค์กัน

25ตอนที่พวกเขาตรึงพระเยซูนั้นเป็นเวลาเก้าโมงเช้า 26มีป้ายเขียนคำกล่าวหาพระองค์ว่า
“กษัตริย์ของชาวยิว” 27และเขาก็ได้ตรึงโจรสองคนไว้ที่กางเขนข้างๆ พระองค์ ทางซ้ายคนหนึ่ง
และทางขวาคนหนึ่ง 28* 29คนที่เดินผ่านไปมาพากันส่ายหน้า และพูดล้อเลียนเยาะเย้ยพระองค์ว่า
“อ้าว ไหนบอกว่าจะทำลายวิหารแล้วสร้างขึ้นใหม่ในสามวันไง 30ตอนนี้ช่วยตัวเองลงมาจาก
กางเขนสิ”

31พวกหัวหน้านักบวช และพวกครูสอนกฎปฏิบัติก็หัวเราะเยาะพระเยซู เขาพูดกันว่า “มัน
ช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ 32ให้พระคริสต์ กษัตริย์ของชาวอิสราเอลคนนี้ลงมา
จากกางเขนเสียก่อน เราจะได้เห็นและเชื่อ” และโจรที่ถูกตรึงอยู่ข้างๆ พระเยซูก็พูดดูถูก
พระองค์ด้วย

15:17 เสื้อคลุมสีม่วง สีม่วงเป็นสีประจำตัวกษัตริย์
15:23 มดยอบ มดยอบผสมกับเหล้าองุ่น ก็จะใช้เป็นยาให้คนรู้สึกเจ็บน้อยลง
15:28 ในสำเนาภาษากรีกบางฉบับ ได้เพิ่มข้อ 28 ว่า “และก็เกิดขึ้นจริงตามที่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า ‘พวกเขาได้จับพระองค์ไว้ด้วยกันกับโจรพวกนั้น’”

พระเยซูตาย

(มธ.27:45-56;ลก.23:44-49;ยฮ.19:28-30)

33ในตอนเที่ยง ความมืดปกคลุมไปทั่วแผ่นดินจนกระทั่งบ่ายสามโมง 34เมื่อถึงบ่ายสามโมงแล้วพระเยซูก็ได้ร้องเสียงดังว่า “เอโลอี เอโลอี ลามา สะบักธานี” ซึ่งแปลว่า “พระเจ้าของลูก พระเจ้าของลูก ทำไมถึงทอดทิ้งลูกไป”*

35บางคนที่อยู่ใกล้ๆนั้นได้ยินเข้า พวกเขาก็พูดว่า “ฟังสิเขากำลังเรียกเอลียาห์†”

36มีคนหนึ่งรีบวิ่งเอาฟองน้ำไปจุ่มเหล้าองุ่นเปรี้ยวมาเสียบที่ไม้แล้วยื่นขึ้นไปให้พระองค์ดื่ม ชายคนนั้นพูดว่า “ให้คอยดูซิว่าเอลียาห์จะมาเอาเขาลงจากไม้กางเขน หรือเปล่า”

37เมื่อพระเยซูร้องเสียงดังแล้ว พระองค์ก็สิ้นใจตาย

38ผ้าม่านในวิหาร†ก็ขาดออกเป็นสองท่อนจากบนลงล่าง 39เมื่อนายร้อยคนที่ยืนอยู่ใกล้ๆนั้นเห็นการตายของพระองค์อย่างนี้ เขาก็พูดว่า “ชายคนนี้เป็นพระบุตรของพระเจ้าแน่ๆ”

40มีผู้หญิงบางคนยืนดูอยู่ห่างๆ ในกลุ่มนั้นมีมารีย์ชาวมักดาลา มารีย์แม่ของยากอบน้อยกับโยเสส และสะโลเม 41ผู้หญิงพวกนี้เป็นคนที่ได้ติดตามดูแลพระเยซู ตั้งแต่พระองค์อยู่ที่แคว้นกาลิลีและยังมีผู้หญิงคนอื่นๆอีกหลายคนที่ติดตามพระองค์มาจากเมืองเยรูซาเล็มอยู่ที่นั่นด้วย

พระเยซูถูกฝัง

(มธ.27:57-61;ลก.23:50-56;ยฮ.19:38-42)

42เมื่อถึงเวลาเย็นของวันจัดเตรียม (เป็นวันก่อนวันหยุดทางศาสนา†หนึ่งวัน) 43โยเซฟจากเมืองอาริมาเธีย เขาเป็นสมาชิกสภาแซนฮีดริน†คนหนึ่งที่คนให้ความเคารพนับถือ เขากำลังคอยแผ่นดินของพระเจ้าอยู่ เขากล้าที่จะเข้าไปหาปีลาตเพื่อขอศพของพระเยซู 44ปีลาตก็รู้สึกแปลกใจที่พระเยซูตายแล้ว จึงเรียกนายร้อยเข้ามาถามว่าพระเยซูตายนานแล้วหรือยัง 45เมื่อเขาฟังรายงานแล้ว เขาก็อนุญาตให้โยเซฟไปเอาศพได้ 46โยเซฟซื้อผ้าลินิน และเอาศพพระเยซูลงมาจากไม้กางเขนห่อพระองค์ไว้ด้วยผ้าลินินนั้น และฝังพระองค์ไว้ในอุโมงค์ที่เจาะเข้าไปในหิน จากนั้นก็กลิ้งหินก้อนใหญ่มาปิดปากอุโมงค์ไว้ 47มารีย์ชาวมักดาลา และมารีย์แม่ของโยเสส ก็ได้เห็นว่าพระองค์ถูกนำไปฝังไว้ที่ไหน

พระเยซูฟื้นขึ้นจากความตาย

(มธ.28:1-8;ลก.24:1-12;ยฮ.20:1-10)

16 หลังจากวันหยุดทางศาสนา†ผ่านพ้นไปแล้ว มารีย์ชาวมักดาลา สะโลเม และมารีย์แม่ของยากอบ ก็ซื้อเครื่องหอมเพื่อจะเอาไปอาบศพพระเยซู 2เช้าตรู่วันอาทิตย์* ดวงอาทิตย์เพิ่งจะขึ้น พวกเขาก็พากันไปที่อุโมงค์ฝังศพ 3ในระหว่างทางพวกเขาคุยกันว่า “แล้วใครจะกลิ้งหินใหญ่ที่ปิดปากอุโมงค์ออกให้เราล่ะ”

4เมื่อมาถึง พวกเขามองไปที่อุโมงค์ ก็เห็นหินก้อนใหญ่มากนั้นถูกกลิ้งออกไปแล้ว 5พวกเขาจึงเข้าไปในอุโมงค์กันและเห็นชายหนุ่ม*คนหนึ่งสวมเสื้อคลุมสีขาวนั่งอยู่ข้างขวา พวกเขาก็สะดุ้งตกใจ

15:34 “พระเจ้าของลูก...ทำไมถึงทอดทิ้งลูกไป” อ้างมาจากหนังสือสดุดี 22:1
16:2 วันอาทิตย์ คือ วันต้นสัปดาห์
16:5 ชายหนุ่ม คือ ทูตสวรรค์

6ชายหนุ่มคนนั้นพูดว่า “ไม่ต้องตกใจ พวกคุณมองหาเยซู ชาวนาซาเร็ธที่ถูกตรึงบนไม้กางเขนหรือ พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี่ พระองค์ฟื้นขึ้นจากความตายแล้ว ตรงนี้ไงที่เขาวางศพของพระองค์ 7ไปบอกพวกศิษย์ของพระองค์และเปโตรด้วยว่า ‘พระองค์ได้ล่วงหน้าไปที่แคว้นกาลิลีก่อนแล้ว พวกคุณจะพบพระองค์ที่นั่นเหมือนกับที่พระองค์ได้บอกไว้แล้ว’”

8พวกเขาจึงรีบวิ่งไปจากอุโมงค์นั้นด้วยความงุนงงและสั่นเทิ้มไปทั้งตัว พวกเขากลัวมากจนไม่กล้าเล่าให้ใครฟัง*

พระเยซูได้ปรากฏให้นางมารีย์ชาวมักดาลาเห็น

(มธ.28:9-10;ยอ.20:11-18;ลก.24:13-35)

9เช้าตรู่ของวันอาทิตย์นั้นหลังจากที่พระเยซูฟื้นขึ้นจากความตาย คนแรกที่พระองค์ได้ปรากฏตัวให้เห็นคือมารีย์ชาวมักดาลา คนที่พระองค์ได้ขับผีชั่วเจ็ดตนออกให้ 10แล้วนางได้ไปบอกให้พวกศิษย์ของพระองค์ฟังขณะที่พวกเขากำลังร้องไห้เศร้าโศกเสียใจกันอยู่ 11แต่เมื่อนางบอกว่าพระองค์ฟื้นขึ้นมาแล้ว และนางได้เห็นพระองค์ พวกเขากลับไม่เชื่อที่นางบอก

พระเยซูปรากฏตัวให้ศิษย์สองคนเห็น

12หลังจากนั้น พระเยซูได้มาปรากฏตัวในอีกรูปแบบหนึ่งให้ศิษย์สองคนเห็นในขณะที่พวกเขาเดินทางออกไปที่ชานเมือง 13แล้วพวกเขาก็รีบกลับมาบอกพวกที่เหลือ แต่พวกนั้นไม่ยอมเชื่อ

พระเยซูปรากฏกับศิษย์สิบเอ็ดคน

(มธ.28:16-20;ลก.24:36-49;ยอ.20:19-23;กจ.1:6-8)

14ในเวลาต่อมาพระเยซูได้มาปรากฏตัวให้ศิษย์ทั้งสิบเอ็ดคนเห็น ในขณะที่พวกเขากำลังกินอาหารกันอยู่ พระองค์ต่อว่าพวกเขาว่าเป็นคนดื้อดึงที่ไม่ยอมเชื่อคนพวกนั้นที่ได้เห็นพระองค์หลังจากที่ฟื้นขึ้นมาแล้ว

15พระองค์บอกกับพวกเขาว่า “ให้ออกไปทั่วโลกและประกาศข่าวดี† นี้ให้กับทุกคนในทุกแห่ง 16ทุกคนที่เชื่อและเข้าพิธีจุ่มน้ำ† ก็จะรอด แต่ทุกคนที่ไม่เชื่อจะถูกตัดสินลงโทษ 17คนที่เชื่อจะมีฤทธิ์ทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ คือจะไล่ผีชั่วออกได้โดยอ้างชื่อของเรา จะพูดภาษาแปลกๆ ได้ จะจับงูได้ด้วยมือเปล่า 18หรือถ้าดื่มยาพิษเข้าไป ก็จะไม่เป็นอันตรายเลย และสามารถวางมือบนคนป่วยแล้วทำให้เขาหายได้”

พระเยซูได้ถูกนำขึ้นไปบนสวรรค์

(ลก.24:50-53;กจ.1:9-11)

19หลังจากที่พระเยซูองค์เจ้าชีวิตพูดกับพวกเขาเสร็จแล้ว พระองค์ก็ถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์และนั่งอยู่ทางขวามือของพระเจ้า 20ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พวกศิษย์ได้ออกไปประกาศทุกหนทุกแห่ง องค์เจ้าชีวิตได้ทำงานร่วมกับพวกเขาด้วยและให้ฤทธิ์อำนาจกับพวกเขาในการทำสิ่งอัศจรรย์ต่างๆ ได้เพื่อรับรองว่าสิ่งที่พวกเขาพูดนั้นเป็นความจริง

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: http://www.wbtc.org

Order online – To order a copy of our texts online, go to: http://www.wbtc.org

Current license agreement – *This license is subject to change without notice. The current license can be found at:* http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html